

ଓଡ଼ିଆ – Odia (Oriya) |

କ'ଣ ସମ୍ଭବ...

ଦ୍ଵାରା John Shortell
କପିରାଇଟ୍ © 2004 ରୁ 20 21

ଏହା ଏକ କାହାଣୀ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ଘଟିଛି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆପଣ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିବେ । ଆପଣ ଏକ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି, " ପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ " ଇଭେଣ୍ଟ ନିଜକୁ, ଏକ କୁ କିମ୍ବା ହୋଇ ସାକ୍ଷୀ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ଜାଣି ଆପଣ ନାହିଁ ଏକ୍ସିଆ ଏବଂ ଏହାକୁ 's ଏହାକୁ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଠିକ୍ । ଏହି ଚମତ୍କାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଘଟେ ଏବଂ ଆଖପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମନୋଭାବ ହେତୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରନ୍ତି । ମୁଁ ଏକ ମାତା ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଲି ଯିଏ ଚମତ୍କାରରେ ବିଶ୍ଵ believed ାସ କରେ ଏବଂ ମୋ ଭିତରେ ତାହା ପ୍ରତିପୋଷଣ କଲା ।

ଏହି ISN ' t କେବଳ ଏକ କାହାଣୀ, ଏହା ' ଏକ ସୁଯୋଗ ଆପଣ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେହି କିଛି ନିଜ ଜୀବନରେ ସମ୍ଭବ ଅଟେ ହେବ । କାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ କ'ଣ ଶିଖିଲି ଏବଂ ମୁଁ କିପରି ଏହି କ skills ଶଳ ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ବିକାଶ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲି ସେ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବି , ଯାହା ମୋର ବିଶ୍ଵାସ ଯେ ଆମ ପାଖରେ ଅଛି । କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ମୁଁ କେବଳ ଅନୁମାନ କରି ନ ଥିଲି , ଯଦିଓ ମୋ ଜୀବନର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମୁଁ ଯାହା ଜାଣିଥିଲି ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲି ଏବଂ 28 ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୁଁ ସକ୍ରିୟ ଚାଲିମ , ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ଏହି କ skills ଶଳ ବିକାଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯେ ଏହି କାହାଣୀ କେବଳ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ , କିନ୍ତୁ ବୋଧହୁଏ, ବୋଧହୁଏ, ଏପରିକି ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ମୋ ଅଭିପ୍ରାୟ ଆପଣ ଦେଖାଇବାକୁ ହେଉଛି ଯେ ଆପଣ ଏହି ଦକ୍ଷତା ଜାଣିବାକୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିର୍ବିଶେଷରେ ର ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ ପରିସ୍ଥିତି ରେ ଆପଣ ନିଜକୁ ।

ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପୁନ control ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ, ତେବେ ପ read ଏବଂ ମୋ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କର, ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବା । ଯଦି ଆପଣ ପୂର୍ବରୁ ରେ ଅଛି ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସବୁ ଏବଂ ଏହା ମସୃଣ sailing ହେଉଛି ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ତେବେ ଆପଣ େମା ପରି ଅଟେ । ମୁଁ ଏଠାରେ ଯାହା ଦେଉଛି ସେପରି କିଛି ଖୋଜୁ ନଥିଲି , କାରଣ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ସଫଳ ହୋଇଥିଲି ଏବଂ ମୋ ଜୀବନରେ ଛୋଟ ଚମତ୍କାର ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲି । କ'ଣ ମୁଁ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ ଥିଲା ବେଳେ ମୋତେ କ'ଣ ଉତ୍ସର୍ଗ ଥିଲା 28 ସକ୍ଷମ D ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ କ'ଣ କ'ଣ କରିବା ସହଜରେ ଉପଦେଶ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ । ବହୁତ ମୋ ଜୀବନର ମୁଁ ଏହା ଆଲୋଚନା ଇଚ୍ଛା କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେମାନେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଯେ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ମୁଁ ତାହା ବିଷୟରେ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲା ବୁଝି ରେ ନାହିଁ ଥିଲେ । ଏହା ହୁଏତ ଆପଣ ମଧ୍ୟ । ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ସହିତ, ଆମର ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଣ୍ଟିବାରେ ଭଲ ହେବା । ପାଇଁ s ଆପଣ ର OME ଏହି ସୁଚନା ଶିଖିବାକୁ ନିଜକୁ ପାଇଁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଅଟେ ।

ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରେ ଏଠାରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଅଛି ଯଦିଓ ବରଫ ଭାଙ୍ଗିବା ଯାହା ଜିନିଷ ଯାହା ଆମେ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲୁ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ଭବ ଏବଂ ଏପରିକି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ...

ଠିକ ଅଛି ତେଣୁ କାହାଣୀ ହେଉଛି ମୁଁ ମୋ କାରର ଚକ ଉପରେ ଶୋଇପଡି ଏକ ପୋଲ ମୁଣ୍ଡରେ ବ ran ଡିଗଲି ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୁନିଟରେ ଶେଷ ହେଲା ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ମୋତେ ରାତି ବଞ୍ଚିବାକୁ ଆଶା କଲେ ନାହିଁ । ପରଦିନ ମୁଁ ହେ ମୋର ପୁଅପୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି ଅଙ୍ଗ ବାହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ... । 2.5 ଦିନ ପରେ ମୁଁ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ନକରି ହସ୍ପିଟାଲରୁ ବାହାରି ଗଲି ।

ତେଣୁ... ..

ଯେତେବେଳେ କ'ଣ ସମ୍ଭବ... ..

- ମୁଁ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଣେ ।
- ମୁଁ ନିଜକୁ ଏପରି ଭାବରେ ବିଶ୍ୱ trust ାସ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ମୋର ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ହୃଦୟ ଇଚ୍ଛାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ନିଜର ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ଏବଂ ପ୍ରେରଣାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛି ।

କାର ଦୁର୍ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ଜୀବନ ।

My ପୁରା ଜୀବନ ପାଇଁ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅନ୍ତ u କରଣ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି । ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କଲି, ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି, କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କାହିଁକି ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ବୁ understanding ୁଛନ୍ତି । 1987 ରୁ ମୁଁ ଏହି ପାର୍ଟି ଚାଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲି ।

ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟବସାୟ ବ growing ାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମୁଁ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କଲି ।

ଯେତେବେଳେ ମୋର ବ୍ୟବସାୟ ବ growing ୁଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲା କାରଣ ମୁଁ ମୋର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲି । ମୁଁ ଅତ୍ୟୁତପୂର୍ବ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁଷ୍ଟିକର ସମ୍ମିଳନେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲି ଏବଂ ମୋର ଫଳାଫଳ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବାଣ୍ଟୁଥିଲି (ଯାହା ହୁଏତ ଏହି ସମ୍ମିଳନେଗୁଡ଼ିକର ଫଳାଫଳ ହୋଇପାରେ) ।

ମୁଁ ଏହି ସମ୍ମିଳନେ ନେବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପରେ ହିଁ ମୋ ଦେହରେ ଜିନିଷ ବଦଳିବାକୁ ଲାଗିଲା । ମୁଁ ବହୁତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଶିଖୁଥିଲି ଯେତେବେଳେ କେହି ସମ୍ମିଳନେ ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କ difference ଶସି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ସମ୍ମିଳନେଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇନପାରେ । ଜାତି ଦେଖୁଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଜୀବିତ, ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ ING ସେମାନଙ୍କୁ କୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଦୂର ପୁନଃପ୍ରାପ୍ତ ding , କଷ୍ଟ ର ନିଜକୁ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଗ୍ରହଣ, ବହୁତ ମୋ ପାଇଁ inspiring ଥିଲା କୁ ଆସିଥିଲେ । ମୁଁ ମୋ ଜୀବନର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଯତ୍ନଶୀଳରେ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲି ଏବଂ କିଛି ସରଳ ସତ୍ୟକୁ କେହି ବୁ to ାଇବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲି, ମୋ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଏକ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଲା । ସେତେବେଳେ ହିଁ ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲି ଯିଏ କେବେ ସାହାଯ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲା ।

ମୁଁ ନିଜକୁ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରୁ ମୋର ଅବଶିଷ୍ଟ ଆୟ ମାସକୁ 5000 ଡଲାରରେ ପହଞ୍ଚିଲା , ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ବୁ understand ୀବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ଏବଂ ଜୀବନର ଇଚ୍ଛା ଯାତ୍ରା । ମୋର ଆୟ ମାସକୁ 10,000 ଡଲାରରୁ ଅଧିକ ବ to ୀବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି । ମୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଅଧିକ ଆୟ କରିବା ବିଷୟରେ ହୋଇଗଲା । କ h ଶସି ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ମୋ ଆଖପାଖର ଲୋକଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯାହାର ଜୀବନରେ ଧ୍ୟାନ ଚଳା ଥିଲା । ମୁଁ ଜାଣି ନଥିଲି ଯେ ମୁଁ ମୋ ଜୀବନ ସହିତ ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଗ୍ରାକରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥିଲି ।

କେତେଥର ଏହା ଘଟେ ଯେ ଆମ ହୃଦୟ ଯାହା ପାଇଁ ଚିକ୍କାର କରେ, ଅନ୍ୟ କିଛି ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ବନ୍ଦ କରିଦେଉ । ଆଜିକାଲି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅର୍ଥ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

ସେତେବେଳେ ହିଁ... ..

କାର ଦୁର୍ଘଟଣା 29 ଜୁନ୍ 2003

ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ସେହି ସପ୍ତାହ ଶେଷରେ ଆମ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ନେତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଏକ ନେତୃତ୍ଵ ଶିବିରକୁ ସୁଗମ କରୁଥିଲି । ସମସ୍ତେ ଥକି ଯାଇ ରବିବାର ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଘରକୁ ଚାଲିଗଲେ । କିଛି ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସହିତ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଘରକୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରାୟ 4 ଟା ଛାଡ଼ିଥିଲି । ଲିନେଟ (ମୋର ଡକ୍ଟରୀନ ପତ୍ନୀ), ହେଲେନ (ମୋ ଭଉଣୀ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଜିନ୍ ଧରି ରହିଲେ ଯେ ମୋର ସାଥୀ ରହିବାକୁ ମୋ ସହିତ କେହି ଜଣେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି । ମୁଁ ବହୁତ ସ୍ଵପ୍ନ କଲି ଯେ ମୁଁ ଏକୃଷିଆ ଯିବି ।

ସପ୍ତାହକ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଚାଲିଗଲି । ସପ୍ତାହକ ହେଲା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସଫଳତା ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଫଳାଫଳ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଥିବା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାକୁ ।

ତିନି ଘଣ୍ଟା ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ଏକ ଘଣ୍ଟା ସହରରେ ପହଞ୍ଚିଲି ଏବଂ ବହୁତ କ୍ଳାନ୍ତ ଏବଂ ନିଦ୍ରା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲି । ଏହି ସହରର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମୁଁ ଚକ ଉପରେ ଶୋଇପଡ଼ିଲି । ବୋଧହୁଏ କେହି ଜଣେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କହିଥିଲେ ମୁଁ ବୁଣା ଆରମ୍ଭ କଲି, କିନ୍ତୁ ମୋ ରାସ୍ତାରେ ରହିଲି, ଏବଂ ମଞ୍ଚର ଗତିରେ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲି ।

ମୋ କାର୍ ଆଗାମୀ ଟ୍ରାଫିକ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ରାସ୍ତାରେ ଗତି କଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରାସ୍ତାର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ଖାଲକୁ ଧକ୍କା ଦେଲି, ସେତେବେଳେ ଏୟାରବ୍ୟାଗ ଫୁଲିଗଲା ଏବଂ ମୁଁ ଉଠିଲି । ଯେତେବେଳେ ଏୟାରବ୍ୟାଗଗୁଡ଼ିକ କାରକୁ ଫୁଲିଯାଏ ଏକ ଧଳା ପାଉଁଟର ଭରିଦିଏ ତେଣୁ ମୁଁ କିଛି ଦେଖି ପାରିଲି ନାହିଁ । ମୁଁ କାହିଁକି କିଛି ଦେଖି ପାରିଲି ନାହିଁ ମୁଁ କାମ କରିପାରିଲି ନାହିଁ ।

ଯେହେତୁ ମୁଁ ଆଦି anything କିଛି ଦେଖିପାରୁ ନଥିଲି, ମୋର କାର କେଉଁଠାରେ ଚଲାଉବ ସେ ବିଷୟରେ ମୋର ଧାରଣା ନଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦ୍ଵାରରେ ଏକ ସ୍ଫର୍ଣ୍ଣ ମାରିଲି, ମୁଁ ବାମକୁ ଅଧିକ ଗଲି ଏବଂ ଡା'ପରେ ଏକ ପାଇପ୍ (ଏକ ଡ୍ରାଇଭ୍) ସହିତ ଏକ ବନ୍ଧ ବନ୍ଧକୁ ଧକ୍କା ଦେଲି ।) ଏବଂ ଦୁଇଟି ଆଗ ଡାହାଣ ଉଡ଼ିଗଲା । ଡା'ପରେ ମୁଁ ମୋର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ଗେଟ୍ ପୋଷ୍ଟକୁ ଧକ୍କା ଦେଇ ଆଗକୁ ବାମକୁ ଗଲି । ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି କାରଟି ତଳକୁ ଯାଉଥିବା ଏକ ବଡ଼ ବନ୍ଧର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଯାଉଛି । ଏହା ଏକ ଗଭୀର “V” ଡ୍ରେନ୍ ଥିଲା । ମୁଁ ଏହା ସହିତ ଥିବା ଡ୍ରେନ୍ ତଳେ ଥିଲି ।

ମୋ ସାମ୍ନାରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପୋଲ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏୟାରବ୍ୟାଗ ଧୂଳି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ମୁଁ ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି ଏବଂ କାରଟି ସ୍ଫିଅରିଂକୁ ଆଦି respond ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କଲା ନାହିଁ (ମୁଁ ଜାଣିଲି ପରେ ଡାହାଣଗୁଡ଼ିକ ଉଡ଼ିଗଲା) ।

ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୁଁ ଦେଖିଲି ପୋଲଟି ଆସୁଛି, ମୋ ଜୀବନ ମୋ ଆଖିରେ ashed ଲସି ଉଠିଲା । ମୁଁ ଲିନେଟ୍ (ଡକ୍ଟରୀନ ପତ୍ନୀ) ଏବଂ ଅମ୍ବର (ughter ଠି 3 ବର୍ଷ) ଏବଂ ମୋର ଭବେଶ୍ୟ ଦେଖିଲି ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଏହା ମୋର ମରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ ।

ମୁଁ ମୋର ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କୁ ଜୋରରେ କହିଲି ।
"ଏହା ନୁହେଁ, ମୋର ସମୟ ବ up ଠିନାହିଁ!"

ତତକ୍ଷଣାତ୍ ମୁଁ ଏହା କହିଲି, ଧଳା ଆଲୋକ ଉପରରୁ କାର ଭିତରକୁ ଆସି ମୋତେ ଏକ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତାତ୍ୟାରେ ଘେରିଗଲା ଏବଂ ମୋତେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଶକ୍ତିର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆରେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଲା । ସେହି ସମୟରେ ମୋତେ କାରଟି ପୋଲ ଭିତରକୁ ଧକ୍କା ଦେଇ ମୋ ସହିତ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଆସିବାର ଏକ ଦର୍ଶନ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ମୁଁ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ କାରର ଆଗ ଆଡ଼କୁ ବୁଲୁଥିଲି, ମୋର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ । ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଜାଣିଥିଲି ମୁଁ ଭଲ ହେବି ।

ମୁଁ ଆରାମରେ ରହି ଜାଣି ଆରାମରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କଲି । **ମୋର ଆଦଃ fear ଭୟ ନଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଥିଲା ।**

ମୁଁ ପୁରା ସମୟ ସଚେତନ ରହିଲି ଏବଂ କାରଟି ବିଶ୍ରାମ ନେବାବେଳେ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ମୋ ଛାତିରେ ଆଘାତ ଗୁରୁତର କିନ୍ତୁ ମୁଁ କଦାପି ଅନୁମତି ଦେଲି ନାହିଁ, ସେକେଣ୍ଡର କିଛି ଅଂଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ମୁଁ ଭାବିବି ଯେ ମୁଁ ମରିବି । ମୋର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସହାୟକକାରୀ ଦଳଙ୍କ ଠାରୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲି, ସେହି ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ଠିକ୍ ଅଛି ।

କାରଟି କାରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗରେ ଥିବା ପୋଲକୁ ଧକ୍କା ଦେଇଥିଲା (ପୋଲିସ୍ ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି 85 କିଲୋମିଟର) ଏବଂ ପରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଆସିଥିଲା । ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା ମୁଁ ପୋଲରେ ଝରାନ୍ଦିତ ହୋଇଛି । ବୋଧହୁଏ ଏହା ଘଟେ ଯେହେତୁ ଲୋକମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଟ୍ରେକ୍ ନୁହେଁ ଝରାନ୍ଦିତକାରୀକୁ ଠେଲି ଦେଇଛନ୍ତି ।

କାରଟି ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ମୁଁ ମୋ ଫୁସଫୁସରେ ବାୟୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ କଲି । ଏହା ପବନ ହେବା ପରି ଥିଲା (ପରେ ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ ମୋର ଫୁସଫୁସ ରକ୍ତରେ ଭରିଯାଉଛି) ।

କି anywhere ଶିଥି ସ୍ଥାନରେ ରକ୍ତ ନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ମୁଁ ପାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର କର୍ତ୍ତୃ ହେଉଛି ମୋର ଡାହାଣ ଶିନ୍ ଉପରେ ଏକ ଛୋଟ କଟା, ଯାହା କେବଳ ଏକ ସେଣ୍ଟିମିଟର ରକ୍ତକୁ ଚାପି ଦେଇଥିଲା ।

ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଦି running ଡି ଆସିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଚିତ୍କାର କଲି ଯେ କାରଟି ନିଆଁରେ ଲାଗିଛି (ଏୟାରବ୍ୟାଗରୁ ଧୂଳି ଧୂଆଁ ପରି ଦେଖାଯାଉଛି) ସେମାନେ କାରର କବାଟ ଖୋଲିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବ electric ଦୁ୍ୟତିକ ଧକ୍କା ଦେଇ ପଛକୁ ଫିଙ୍ଗିଥିଲେ ।

ଆମେ ଭାବିଲୁ କାରଟି ବ୍ୟାଟେରୀ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତକରଣ ହୋଇଛି ।

ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଛୋଟ ନିଶ୍ୱାସ ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଲି ।

ମୁଁ କନସୋଲରେ ଏବଂ ମୋ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ରେ ଥିବା \$ 700 ର ଏକ ନଗଦ ଟଙ୍କାକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଧରିଲି ।

ସେମାନେ କବାଟ ଖୋଲିବାକୁ ଅନେକ ଥର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଇଭର କବାଟ ଖୋଲିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କବାଟ ଉପରର ଆଙ୍ଗୁଠି ଲଗାଇ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ଚାଣିଥିଲେ । ପୁରା ସମୟ ସେମାନେ କବାଟ ଧରି ସେମାନେ ବ electric ଦୁ୍ୟତିକ ଧକ୍କା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । କାରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ୟାନେଲ୍ ବାଜିଥିଲା । କାରଟି ଚିକିଏ ଛୋଟ ଥିଲା! ଖାଲରେ ଥିବା ଏକ ଷ୍ଟିଫ୍ ଦ୍ୱାରା ଛାଇଭର କବାଟ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

କବାଟ ଖୋଲିବା ପରେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ କି metal ଶିଥି ଧାତୁ ଅଂଶକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ଅତି ଯତ୍ନ ସହିତ ଇଞ୍ଚି ଦି moving ାରା ଘୁଞ୍ଚିଲି ଏବଂ ନିଜେ ବାହାରିଲି । ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ବାହୁ ନେଇ ମୋତେ କାର ଆଗରେ ଗାଇଡ୍ କଲେ ମୁଁ ବସିଥିଲି । ମୋର ଦର୍ଶନ ପରି ଏହା ଘଟିଗଲା ।

ମୁଁ ମୋ ହୃଦୟରେ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ଯଦି ମୁଁ ଶୋଇଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ମରିବି । ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯଦି ମୁଁ ବସି ରହିବି ତେବେ ମୁଁ ଭଲ ହେବି । ମୁଁ ଆଶୁ ଉପରକୁ ବସି ମୋ ହାତ ଛାଡି ଧରି ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଆଗକୁ ଆଉଜିଲି । ମୁଁ ବସିବା କ୍ଷଣି ମୁଁ ମୋ

ଶରୀରରେ ଶକ୍ତି ଚ୍ୟାନେଲ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଏବଂ ମୋ ମନରେ ଭିତରର ସବୁକିଛି ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ନିଜକୁ ଭଲ ମରାମତି କରିବାକୁ ଦେଖିଲି । ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ମୁଁ ମୋ ଶରୀରକୁ ପୁନଃ ଇଂ ନିର୍ମାଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲି ।

କାର୍ ସବୁଆଡ଼େ ଅଟକି ଯାଉଥିଲା ।

ଏକାଧିକ ଧକ୍କା ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଏୟାରବ୍ୟାଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭାବହୀନ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ମୋ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଖାଲ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ପୋଲକୁ ଧକ୍କା ଦେଲି ସେତେବେଳେ ଏୟାରବ୍ୟାଗ ଅବରକାରୀ ଥିଲା (ବାସ୍ତବରେ ଷ୍ଟିଅରିଂରୁ ବୋଲ୍ସ ବାହାରିଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଧକ୍କା ଦେଇଥିଲି) ।

ଶୀତଦିନେ ରବିବାର ଅପରାହ୍ଣ 5 ଟା ଥିଲା, ତଥାପି କିଛି ହାଲୁକା କିଛି ଅଣ୍ଡା ଥିଲା, ଅଣ୍ଡା ପବନ ବହିଲା ।

ଲୋକମାନେ ଦି running ଡି ଆସିଲେ ।

ଜଣେ ମହିଳା ମୋ ପାଖରେ ଆଣ୍ଡଫାଟି ଆସି ଜଣେ ନର୍ସ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେ ମୋତେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ, ଯାହା ମୋର ମନେ ଅଛି ଯେ ମୁଁ ଠିକ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଆଘାତ ଦେଇଛି ଏବଂ ନିଶ୍ଚାସ ନେବାରେ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି ।

କେହି ଜଣେ ଉନ୍ମତ୍ତ ପାଇଁ ମୋ ଚାରିପାଖରେ ଏକ ରୂପା “ସ୍ପେସ୍ କମ୍ପଲ” ରଖିଲେ । ଶୀତଳ ପବନ ମୋ ପିଠିରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା ।

ଲିନେଟ୍ ମୋ ପଛରେ ପ୍ରାୟ ଏକ ଘଣ୍ଟା ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲା ତେଣୁ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ରିଙ୍ଗ୍ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲି ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋବାଇଲ୍ ରେଞ୍ଜରେ ନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ କାରରେ ଅମ୍ବର, ଏପ୍ରିଲ୍ (ସାବତ daughter ିଅ) ଏବଂ ମୋ ଭଉଣୀ ହେଲେନ ଯାଆଁଳା ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ ।

ମୁଁ ତାକିଲି ଏବଂ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଛାଡ଼ିଲି,
“ହାଏ ହନି, କେବଳ ତୁମକୁ ଜଣାଇଦେଉଛି ଯେ ମୋର ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟଙ୍ଗ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯାଅ ପାଇଁ ନେଉଛନ୍ତି । ସବୁ ଠିକ୍ ଅଛି ।”

ମୁଁ ସେତେବେଳେ ମାଇକେଲଙ୍କୁ ମୋର ଜଣେ ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ତାକିଲି ଯିଏ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଯେଉଁ ସହରରେ ରହୁଥିଲି ସେହି ସହରରେ ରହୁଥିଲା ଯାହା ମାତ୍ର 10 ମିନିଟ୍ ଦୂରରେ ଥିଲା ।

ମୁଁ ତାକିଲି ଏବଂ କହିଲି,
“ମାଇକେଲ୍ ମୋର ଏକ ଗୁରୁତର କାର ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଛି ଏବଂ ମୋର ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର । ଲିନେଟ୍ ଶୀଘ୍ର ଏଠାରେ ରହିବେ ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ମୁଁ ସେପରି ଅଛି ଏବଂ ବନ୍ଦ ଅଛି ।”

ପ୍ରାୟ 10 ମିନିଟ୍ରେ ମାଇକେଲ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ।

ମୁଁ ମାଇକେଲକୁ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ କହିଲି, ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ମୋତେ କାରରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ମାଇକେଲ୍ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା ଯେ NOBODY କାରକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ଭିତ୍ତି ଯେହେତୁ ମୁଁ ଧକ୍କା ଦେଇଥିବା ପୋଲଟି 66,000 ଭୋଲ୍ଟ୍ ଧରିଥିଲା ଏବଂ ଇନସୁଲେଟର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ 3 ଡାର ଡାର ପୋଲରୁ ଏବଂ କାର ମାଧ୍ୟମରେ ଛୋଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ କାରକୁ ଛୁଇଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଧହୁଏ ମରିଯିବେ ।

ସେ ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲୁଥିଲି କି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମୋତେ ଜାଣିଛନ୍ତି କି ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ କିଏ? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଦୁର୍ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ କେହି ଛାଡ଼ି ନାହାଁନ୍ତି ।

ପୋଲିସ ପହଞ୍ଚି ମୋତେ ପଚାରିଥିଲା ଯେ ମୁଁ କାରରେ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ଅଛି କି? ମୁଁ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ କହିଲି “ନା” ସେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଆଦି thinking ଚିନ୍ତା କରୁନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ଫେରି ଆସି ମୋତେ ପଚାରିଲେ ମୁଁ କାରରେ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ପୁଣି କହିଲି “ନା” । ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଥର ଫେରି ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା ସହିତ ପଚାରିଲେ “କାରରେ କେହି ଅଛନ୍ତି କି?” ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ସେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଥିବାବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ କାହିଁକି ପଚାରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଇଗଲି ଯେ ମୁଁ ନା କହିଲି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ କହିଲି “ନା, ମୋ ସହିତ କାରରେ କେହି ନଥିଲେ” ।

ଆତ୍ମଲୀଳା ପହଞ୍ଚିଲା ।

ଆତ୍ମଲୀଳା ଅଧିକାରୀ ମୋତେ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ । ତା’ପରେ ସେ ଛିର କଲେ ଯେ ମୁଁ ନିକଟ ସହରର ପ୍ରମୁଖ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆତ୍ମଲୀଳା ଅଧିକାରୀମାନେ ମୋତେ ମେରୁଦଣ୍ଡ ବୋର୍ଡ଼ରେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମୋତେ କେବଳ 2 ସେମି ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚିତ୍କାର କଲି । ଯଜ୍ଞଶା ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ମୋ ଦେହର ସମସ୍ତ ଚେନସନ ହେତୁ ସେମାନେ ମୋତେ ସେପରି ତଳକୁ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ସିଧା ସ୍ଥିତିକୁ ନେଇଗଲେ ।

ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭଙ୍ଗା ପଟି ସହିତ ଏହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ମୋ ଶରୀରକୁ ଜୋରରେ ଧରି ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ସେମାନେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଭୟଙ୍କର କିଛି ଘଟିବେ, ଯାହା ମୋ ମୃତ୍ୟୁରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ମୁଁ ମୋର ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲି “ମୁଁ କ’ଣ କରିବି?”

ମୋର ଦୃଢ଼ମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ଦୃ firm ୍ରେ ହେବା ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ take ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଜଣାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୋର ଦୃଢ଼ମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଯାହା କହୁଛୁ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରା ।”

ତେଣୁ ମୁଁ ଆତ୍ମଲୀଳା ମଣିଷକୁ ବହୁତ ଦୃ repeated ଭାବରେ ଦୋହରାଇଲି, ମୋର ଦୃଢ଼ମାନେ ମୋତେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା କେଉଁଠୁ ଆସୁଛି ତାହା ତାଙ୍କୁ କହି ନାହିଁ,

“ଏହା ଆମେ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ, ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ମେରୁଦଣ୍ଡ ବୋର୍ଡ଼କୁ ଭୁଲମ୍ଭ ଭାବରେ ମୋ ପିଠିରେ ଧରି ରଖିବେ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ମାଂସପେଶୀକୁ ଆରାମ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକ୍ଷମ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଧିକ ଜୋରରେ ଠେଲି ହୋଇଯିବି (ଯାହା ମୋ ଧରିବା ଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଥିଲା) ଶରୀର ଏକତ୍ର) ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ଓଜନ ନେବାକୁ ବୋର୍ଡ଼କୁ ଅନୁମତି ଦେବି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆରାମଦାୟକ ଅନୁଭବ କରେ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ମାଂସପେଶୀକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବୋର୍ଡ଼ ଉପରେ ପୁରା aning ୁଲି ରହିବି । ତା’ପରେ ମୋ ସିଗନାଲରେ ତୁମେ ବୋର୍ଡ଼କୁ ବହୁତ ଧୀରେ ଏବଂ ସୁରୁଖୁରୁରେ ତଳକୁ ଖସାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବ ତେଣୁ ମୁଁ ଆଉ ମୋ ମାଂସପେଶୀକୁ ଟାଣ କରିବି ନାହିଁ । ଥରେ ମୁଁ ତଳକୁ ଖସିଗଲେ ତୁମେ ମୋତେ ବୋର୍ଡ଼ରେ ଇଞ୍ଚ କରିପାରିବ । ଏହା ପ୍ରାୟ 15 ମିନିଟ୍ ଲାଗିବ ”

ମୁଁ ନିଜକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଏକାଠି କରିଥିଲି ଯେହେତୁ ଏହି ସମୟରେ ମୋତେ ଏହି ପୁରୁଷ ଏବଂ ମୋର ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ମୁଁ ମୋ ଜୀବନକୁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଉଛି । ସେମାନେ ଏହା କଲେ ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି ଯେ ମୋତେ ଏବଂ ବୋର୍ଡ଼କୁ ତଳକୁ ଖସାଇବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ସୁଗମ ଏବଂ ଧୀର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ! କିଛି ସମୟ ଲାଗିଲା । ଥରେ ମୋତେ ଓହ୍ଲାଇବା ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୋର୍ଡ଼ରେ ଇଞ୍ଚ କରିବାକୁ କହିଲି ।

ସେମାନେ ଏହା କଲେ ଏବଂ ପରେ ମୋତେ ଚାଲି ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ ।
ପୁରୁଷ ପାରାମେଡିକ୍ ମୋ ସହିତ ପଛକୁ ଆସିଲା ।

ଥରେ ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ମୋତେ ମୋର୍ଟାଲନ୍ ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି “ନା” ।
ସେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ “ତୁମେ ଯଜ୍ଞଶା ଅନୁଭବ କରୁ ନାହିଁ କି?” ମୁଁ କହିଲି, “ତୁମ ପରି ଯଜ୍ଞଶା ତୁମେ କଳ୍ପନା
କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଯଜ୍ଞଶା” ।
“ତେବେ ଆପଣ କାହିଁକି କ mor ଶସି ମର୍ଟନ୍ ଚାହୁଁନାହାଁନ୍ତି?” ସେ ପଚାରିଲେ ।

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି “ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହରେ ଯଜ୍ଞଶା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଜିନିଷ । ମୁଁ Know େମାର ମନ ମୁଁ କେବଳ
ମୁଦ୍ରା ଭିତରକୁ drift ଇଛି ଯେ ଅଫ morphine ଥିଲା ଯଦି ଯେ । ମୁଁ Know ଯଜ୍ଞଶା ମୁଁ ମୋ ପୃଥିବୀ ଉପରେ
grounded ରଖିବା S, ରଖିବା ମୋତେ ସତ୍ୟତା ଯେ ମୁଁ ତଥାପି ହେବୁର କୁ ଉପସ୍ଥିତ କରିଛୁ ଏକ ଭୌତିକ ଶରୀର
” ।

“ଯେତେବେଳେ ଆମେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ପହଞ୍ଚିବା ଏବଂ ମୋ ସହିତ କ’ଣ ଘଟୁଛି ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା
ପାଇଁ ମୁଁ ଏହା ସହିତ ରହିବାକୁ ଚାହେଁ ତେଣୁ ମୁଁ କ’ଣ ଘଟୁଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କହିପାରିବି” । ଏହା କହି ମୁଁ
ଭବିଷ୍ୟତରେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ରଖୁଥିଲି ଯେ ମୁଁ ଜୀବନ୍ତ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚିବି ଏବଂ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
ସୂଚନା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ମୁଁ ମରିବାକୁ କେବେ ଭାବି ନ ଥିଲି । ତେଣୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ମୋର
ଭବିଷ୍ୟତ ଏବଂ କ’ଣ ଘଟିବ ସେ ବିଷୟରେ ନିରନ୍ତର କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲି । ଏହା ଏକ ସଚେତନ ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ
ମୋର ବଞ୍ଚିବାର ମୋର ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ବିଶ୍ୱାସର ଫଳାଫଳ ।

a ପିଲାବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରାୟତଃ my ମୋ ଆଙ୍ଗୁଠିକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଥିଲି ଏବଂ ସେହି ତୀବ୍ର ଯଜ୍ଞଶା ବାରା ଆଘାତ ପାଇଥିଲି
। ଦିନେ ମୁଁ ମୋର ଦୃତଙ୍କୁ ପଚାରିଲି ମୁଁ କିପରି ଏହି ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞଶାକୁ ଦୂର କରିପାରିବି, ମୋର ଦୃତ କହିଲା “ତୁମେ
ଯଜ୍ଞଶାକୁ ଦୂର କରିପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ, ଏହା ସହିତ ଏକ ହୋଇପାରିବ, ଏହାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ବୋଲି ଅନୁଭବ କର ।” ତେଣୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ଭାବିଲି , ଯଜ୍ଞଶାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ? ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯଜ୍ଞଶା
ହେଉଛି ମୋତେ କହିବା ଯେ କିଛି ଭୁଲ୍ ଏବଂ ମୋ ଶରୀରର ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଧାନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ତେଣୁ ମୁଁ
ପୁନର୍ବାର ମୋର ଦୃତଙ୍କୁ ପଚାରିଲି “ଯଜ୍ଞଶା ମୋ ଦେହର ଏକ କ୍ଷେତ୍ରର ସୂଚକ ଯାହା ଧାନ ଆବଶ୍ୟକ
କରେ?” ଉତ୍ତର ଥିଲା “ହଁ” ।

ମୁଁ ତାପରେ ପଚାରିଲି, “ତେଣୁ ଯଦି ମୁଁ ସ୍ୱ that ାକାର କରେ ଯେ ଯଜ୍ଞଶା ଏହାର କାମ କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ଧାନ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅବଗତ ଅଛି ଏବଂ ମୁଁ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା
ଆରମ୍ଭ କରେ, ତେବେ ଯଜ୍ଞଶାର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କି?” ଉତ୍ତରଟି “ହଁ” ଥିଲା ।

ମୁଁ ପିଲାଦିନେ ଏହା ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି, ମୋର ଅନୁମାନ ମୋର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସହାୟକକାରୀ
(ଦୃତମାନଙ୍କ) ସହିତ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଲାପ ସମୟରେ ମୁଁ 10 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯଜ୍ଞଶା ବିଷୟରେ ଯାହା ଶିଖୁଥିଲି
ତାହା କାମ କଲା । ମୁଁ ଏକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଶକ୍ତି ଚ୍ୟାନେଲ କରିବା ବିଷୟରେ ବୁ understood େଥିଲି ଯେଉଁଥିରେ
ଆରୋଗ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେହେତୁ ମୁଁ ହାତ ରଖିବା ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲି ଏବଂ ଏହା ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇଁ କେତେ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ମୁଁ ମୋ ଆଙ୍ଗୁଠିକୁ ଷ୍ଟବ୍ କରିପାରେ ଏବଂ ଯଜ୍ଞଶାର ବାର୍ତ୍ତା ତୁରନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବି ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧ
କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବି ।

- 1) ଯଜ୍ଞଶାର ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ,
- 2) ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚ୍ୟାନେଲ୍ ଶକ୍ତି ।
-)) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରାମ କର, କ thought ଶସି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଦୂର କର ଯେ ଯଜ୍ଞଶା “ଆଘାତ କରୁଛି” କେବଳ ଯେ
ଏହା ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଉଛି ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।
- 4) ଯଜ୍ଞଶା ତୁରନ୍ତ କମିଯାଏ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ completely ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂର ହୋଇଯାଏ । }

ମୋ ସହିତ ଥିବା ଆତ୍ମଲୀଳା ବ୍ୟକ୍ତି କହିଛନ୍ତି ଯେ ରଥଯାତ୍ରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଛୋଟ ସହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଠିକ୍ କହିଲି ।

ଆମେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏବଂ ସାଇରନ୍ ବିନା ଯାତ୍ରା କଲୁ (ଆଲୋକ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହେଁ)
ରଥଯାତ୍ରା ଧୀର ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଥିଲା ।

ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଡ଼ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଅଟେ । ମୁଁ କିପରି ମୋ ଶରୀର, ଫିଟ୍, ସ୍ୱସ୍ଥ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଭଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ରହିଲି । ମୁଁ ମୋ ଶରୀରକୁ ସ୍ୱସ୍ଥ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କଳ୍ପନା କରୁଥିଲି ।

ଡାକ୍ତରଖାନା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହେବାର କିଛି ସମୟ ପରେ ମୋ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ବାଜିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ମୋର ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ ମୁଁ ମୋର ନିୟୁକ୍ତି ଅଟେ । ମୁଁ କହିଲି ମୋତେ କଲ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲି ଯେ ମୁଁ ଆସୁ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ମୋତେ ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଆଶା କରୁଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ବେକ ବନ୍ଧନୀକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ । ଫୋନ୍ ବାଜିବାବେଳେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ କରିବାକୁ କହିଲି ଏବଂ ସେ କେବଳ କହିଥିଲେ ଯଦି ମୁଁ ମୋର ମୁଣ୍ଡ ନ ଘୁଞ୍ଚାଇବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛି । ମୁଁ କହିଲି ହଁ ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ଖୋଲିଦେଲେ । ମୁଁ କଲ୍ ନେଇଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି ଯେ ମୁଁ ଆମର ନିୟୁକ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବି ନାହିଁ ଏବଂ ମୋତେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ସମୟ ପାଇଁ ପୁନଃ ଛିର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସେ ଠିକ୍ ଅଛି । ମୁଁ କ୍ଷମା ମାଗିଲି ଏବଂ ବିଦାୟ କଲି । ମୁଁ ଅଜ୍ଞାତ ଭାବରେ ଏହାକୁ ସେଟ୍ ଅପ୍ କରୁଥିଲି ଯେ ମୋର ଯିବାକୁ କିଛି ଅଛି କାରଣ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱସ୍ଥ ଯେ ମୁଁ ସ୍ୱସ୍ଥ ହୋଇଯିବି ଏବଂ ଏକ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ନିୟୁକ୍ତିରେ ରହିବି ।

ମୁଁ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ରେ ମାଇକେଲ୍ ସହିତ ମଧ୍ୟ କଥା ହେଲି ।

ଲିନେଟ ଏବଂ ଆମ୍ଭର ସହିତ ମୁଁ ଏକ ସମୟରେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ଏବଂ ମାଇକେଲ୍ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ।

ମୁଁ ଗଢ଼ିବାବେଳେ ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି ପୁରୁଷ ଆତ୍ମଲୀଳା ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କହୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା କିଛି କହିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଜରୁରୀକାଳୀନ ବିଭାଗରେ ଥିଲୁ ।

ସେମାନେ ମୋର ପୋଷାକ କାଟିଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯେ ମୁଁ ମୋର ପୋଲୋ ସାର୍ଟ କାଟିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ କାରଣ ମୁଁ ପିନ୍ଧିଥିବା ସାର୍ଟଟି ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାର୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏହାକୁ ବାହାର କରିବା କେତେ କଷ୍ଟକର ତାହା ସେମାନେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି ଠିକ୍ ଅଛି ତାହାହେଲେ ଆରମ୍ଭ କରିବା ।

ଏହାକୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ ଥିଲା ଯେହେତୁ ମୋତେ ମୋର ବାହୁ ଉଠାଇ ଚାରିପାଖରେ ମୋଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ମୋର ପଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଭଙ୍ଗା ଷ୍ଟର୍ନିଂ ଥିଲା ଏବଂ ତଥାପି କି pain ଶିଥି ଯନ୍ତ୍ରଣା ication କ୍ଷମ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ଭର ଏବଂ ଲିନେଟ ଭିତରକୁ ଆସି ଅମ୍ଭର ମୋ ହାତ ଉଠାଇ ମୋତେ ପଚାରିଲେ “ବାପା ତୁମେ ଭଲରେ ଯାଉଛ କି?”

ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଅଟକି ଗଲେ ଏବଂ ମୋର ଭିତରକୁ ଅପେକ୍ଷା କଲାବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରବତା ରହିଲା ।

ମୁଁ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲେଇଲି ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଖିରେ ଚାହିଁଲି ଏବଂ ମୋ ଆଖିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏବଂ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଇ କହିଲି “ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଦି running ତୁଚ୍ଛ କି?” “ହଁ” ଅମ୍ଭର ଭିତର ଦେଲା ।

"ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏ around ଛୁଇଁ କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଠିକ ଅଛି!"
ଆପଣ ସେହି ଜରୁରୀକାଳୀନ କୋଠରୀରେ ଏକ ପିନ୍ ଡ୍ରପ୍ ଶୁଣିପାରିବେ | ବୋଧହୁଏ 15 ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ କେହି
ଘୁଞ୍ଚି ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା କିଛି କହି ନାହାଁନ୍ତି |
ଅମ୍ଭର ହସିଲା ଏବଂ ଆରାମ କଲା ଏବଂ ଆମେ ହାତ ଧରି ଚାଲିଲୁ |

ମୁଁ ସଚେତନ ଭାବରେ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ
କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନଥିଲି ଏବଂ ମୋ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମୋ ବିଷୟରେ କହିବା ପରି କି technici ଶିଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି,
କିନ୍ତୁ ଏହା ହିଁ ଘଟିଲା, ଅଧିକାଂଶ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଏବଂ ଚିନ୍ତାଧାରା ମୋ ଭବିଷ୍ୟତରେ କାହା ସହିତ କିଛି କରିବା
ବିଷୟରେ ଥିଲା | କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ମୁଁ ଏହା ବୁ realize ିପାରିଲି ନାହିଁ, ଯାହା ମୁଁ କରିଥିଲି |
ମୁଁ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ବଳିକରଣ ଏବଂ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ କହିବା ପାଇଁ ମୋର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶୃଙ୍ଖଳା
ଗଠନ ପାଇଁ ମୁଁ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି |

ମୁଁ କି any ଶସି ନକାରାତ୍ମକତାକୁ ମୋ ସଚେତନତାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଇ ନାହିଁ | ମୋର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିବା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋର “ଏହିଭଳି ଖେଳିବାକୁ ଯାଉଛି” ପରିସରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲି | ମୁଁ ଆତ୍ମା ଠାରୁ ଏକ
ଜବରଦସ୍ତ ସମର୍ଥନ ଅନୁଭବ କଲି ଏବଂ ମୋ ଚାରିପାଖରେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ କଲି | ମୋର ଦର୍ଶନ ସହିତ
ମୁଁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କଲି | ଭୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପସ୍ଥିତି ଥିଲା | ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯେ ସବୁ ଠିକ୍
ହେବ |

ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ମୁଁ ଯାହା କରିଛି ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ, ତୁମେ ଭଗବାନ, ଯୀଶୁ, ବୁଦ୍ଧ, ମହମ୍ମଦ, ଆତ୍ମା
କିମ୍ବା ଯିଏ କେବେ କିମ୍ବା କେହି ନୁହେଁ | ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ତୁମର ଭଗବାନ, କିମ୍ବା ନିଜ ସହିତ ସଂଯୋଗର ଗଠନରତା,
ଯାହା ତୁମେ କଳ୍ପନା କର ତାହା ସମ୍ଭବ କରେ |

ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଘଟିପାରେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ନିଜକୁ ଅସୁରକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି
ଏବଂ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ନିଜକୁ ଭଲ ପାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି | ଏହା ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ବିଶେଷ
କରି ସାହସ |

ଏହା ସମସ୍ତ ପ୍ରତିରୋଧକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ |

{ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିବା ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛି |
ମୋ ଆତ୍ମକୁ ଯାହା ଆସୁଛି ଏକ କାରଣ ପାଇଁ ଆକର୍ଷିତ ହୁଏ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଏହାର କାରଣ କ’ଣ ମୁଁ ଜାଣେ
ନାହିଁ | ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କି something ଶସି ଜିନିଷକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଅନୁଭବ କରିବା
ବନ୍ଦ କରିଦେଉଛି | ମୁଁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିବା ଏହି ଜିନିଷ ହେଉଛି ମୂଳଦୁଆର ଏକ ଅଂଶ ଯାହା ମୋତେ ମୋର
ଭବିଷ୍ୟତ ଉପରେ ଏହାର TOP ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ | ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହାକୁ ମୋ ଜୀବନରେ
ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ମୋ ଜୀବନ ଏକ ହୋଲିଂ pattern ାଆରେ ଯାଏ ଏବଂ ମୁଁ ଯାହା ପ୍ରତିରୋଧ
କରୁଛି ତାହା ଆଗକୁ ବା .େ |

ଚେତନାତ୍ମକ ଭାବରେ ମୁଁ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ଜାରି ରଖୁଛି ଯାହା ମୋତେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବା to ିବାକୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଯାହା ମୋର ଭବିଷ୍ୟତରେ କିଛି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଭବିଷ୍ୟତର ପରିସ୍ଥିତିର
ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଯାହାକୁ ଆପଣ ଏଠାରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି |

ଆମେ କେତେଥର ଆମ ଜୀବନର ଏକ ଜାଗାରେ ପହଞ୍ଚିବା ଏବଂ ନିଜକୁ କହିଥାଉ “ମୋର ଅତୀତରେ ସେହି
ଅନୁଭୂତି ମୋତେ ମୋ ଜୀବନର ଏହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁ venture ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିଛି” | ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋ ଜୀବନରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଭୂତିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ
ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ସହଜରେ ଜୀବନ ଦେଇ ଗତି କରେ ଏବଂ ସଠିକ୍ ସମୟରେ ସଠିକ୍ ସ୍ଥାନରେ ଶେଷ ହୁଏ |

ବେଳେବେଳେ ଆମେ ଏହାର କାରଣକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥାଉ ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆମକୁ କିଛି କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ସାଧାରଣତ because ଏହା ସେମାନଙ୍କର କାରଣ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପକାର କରେ ଏବଂ ଆମ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖେ, ଏବଂ ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ପାଇବି, ମୋର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଭିଜ୍ଞତା ହେବାର କାରଣ, ତା'ପରେ ମୁଁ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ବନ୍ଦ କରେ ।

ବେଳେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ କାରଣ ମୁଁ ମୋର ବଡ଼ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ଧାରରେ ଠେଲି ହୋଇଯିବା ପରି ଅଟେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କିଛି ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ଏବଂ ମୋ ସାମ୍ନାରେ କ'ଣ ଜାଣେ ନାହିଁ । ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର ... ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ମୋ ସାମ୍ନାରେ କଣ ଅଛି ତେବେ ମୁଁ ଅଧିକ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଗକୁ ବା want ିବାକୁ ଚାହେଁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ଜାଣେ ମୋ ସାମ୍ନାରେ କଣ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ଧକାର ତେବେ ମୁଁ ଅଧିକ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସରେ ଆଗକୁ ବା able ିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବି ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏକ ଅଭିଜ୍ଞ on ତା ଉପରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ଯେ ମୁଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲି ଏବଂ ମୁଁ ନିଜକୁ ପଚାରିଲି “ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ମୋତେ କ'ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା?” ତା'ପରେ ମୋର ପ୍ରେରଣା ରହିବ ଯାହା ମୋତେ ବୁ understand ିବା, ଦେଖିବା, ଜାଣିବା ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଯେ ଏହି ପୂର୍ବ ଅନୁଭୂତି ମୋତେ କିପରି ଅନୁଭୂତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା ଯାହା ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଛି ।

ମୁଁ ଅନେକ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଏହି ସାମଗ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ବଞ୍ଚିବା ଉପରେ କାମ କରୁଛି । }

ମୁଁ ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଆତ୍ମସଂଜ୍ଞା ହାତ ଧରି ଲିନେଟଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲି ।

ଏକ ସମୟରେ ମୋତେ ଜରୁରୀକାଳୀନ କୋଠରୀର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚକ୍କର ଦିଆଗଲା ଏବଂ ଟୁଲିର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇଜଣ ନର୍ସ ମୋ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ କହୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହେବାରେ ଅସୁବିଧା ଭୋଗୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଶୁଣୁଥିଲି ଏବଂ କହିଲି “ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି!” ଦୁହେଁ ବହୁତ ଚକିତ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ! ମୁଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲି ଯେ ମୁଁ ଚମତ୍କାର ସ୍ୱାକ୍ଷ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ଏବଂ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯତ୍ନ ଉତ୍ପାଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯାହା ହୁଏତ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରେ । ମୁଁ ବୁ explained ାଇଲି ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଉତ୍ପାଦ ଯାହା ମୋ ଶରୀରକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜକୁ ପୁନ build ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି ଏବଂ ଏହା ସାଧାରଣ ଉତ୍ପାଦ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରିବା ଏବଂ ଅଧିକ ରଖିବା ବନ୍ଦ କରିବା ବିଷୟରେ ମୁଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲି । ମୁଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲି ଯେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯତ୍ନ ଉତ୍ପାଦରେ ସେଥିରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ଉପାଦାନ ଥାଇପାରେ । ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁ explained ାଇଲି ଯେ ଆମର ଖାଦ୍ୟରେ ସମାନ ସ୍ତରର ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ।

ମୁଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲି ଯେ ଏହି ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପରେ ଅନେକ ଦମ୍ପତି ସଫଳତାର ସହିତ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଦମ୍ପତିମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଏହା ହୁଏତ ଉତ୍ପାଦ ହୋଇଥାଇପାରେ । ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୋ ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଦେଇଥିଲି ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଦେଲି ଯେ ସେ ମୋତେ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କଲ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ପାଦର ଆୟୋଜନ କରିବି । ମୁଁ ଏହା କରିଥିଲି ଯେପରି ମୁଁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଟୁଲି ଉପରେ ଶୋଇଛି । ସେ ମୋ ନମ୍ବର ନେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମୋତେ କେବେ ବି ଡାକିଲେ ନାହିଁ... ।

ସେମାନେ ଏକ ବିଲେଇ ସ୍କାନ ଏବଂ ଅନେକ ଏକ୍ସ-ରେ କରିଥିଲେ । ଏକ୍ସ-ରେ ସମାପ୍ତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କ no ଶସି ମର୍ତ୍ତ୍ୟାନ୍ତର ଉପରେ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲି ।

ତା'ପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଏକ୍ସ-ରେ ଏବଂ ବିଲେଇ ପୁନର୍ବାର ସ୍କାନ କଲେ, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ କାହିଁକି ।

ମୋର ମନେ ଅଛି, ପ୍ରଥମ ଏକ୍ସ-ରେ ସମୟରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଏବଂ ସଚେତନ ରହିବାକୁ ସଂଘର୍ଷ କରିବା । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କରିବାକୁ ହେବ ମୋର ମନେ

ଅଛି, ଆରାମ ଏବଂ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଏକ ଜେନ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା । ପ୍ରଥମ ଏକ୍ସ-ରେ ବିଷୟରେ ମୋର ଅଧିକ ମନେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଲେଇ ସ୍କାନ ଏବଂ ଏକ୍ସ-ରେଗୁଡ଼ିକ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମନେ ଅଛି ।

ମୋ ଭଉଣୀ ହେଲେନ ଭିତରକୁ ଆସି କଥା ହୋଇଥିଲେ, ମାଇକେଲଙ୍କ ପରି କିନ୍ତୁ ଏହା ଜରୁରୀକାଳୀନ କୋଠରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅମ୍ବର ବ୍ୟତୀତ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଥର ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଲିନେଟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ।

ମୁଁ ସ୍ପର୍ଷ ବିଷୟରେ ଚାଟ୍ କଲି, ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ୟକୁ ମନେ ରଖିପାରୁ ନାହିଁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛି ଯେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ସାଧାରଣ ଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ, ଦୁର୍ଘଟଣା କିମ୍ବା ମୋ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ କିଛି ନୁହେଁ ।

ମୁଁ ସର୍ବଦା ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ଏହା କିପରି ଖେଳିବାକୁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ।

ଏହା ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ଇଣ୍ଡୋଲ୍ କେୟାର ଯୁନିଟରେ ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ମୋର ଯତ୍ନେ ମନେ ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ମୋର୍ଟାଲିଟି ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲି ।

ମୋର ଜଣେ ଭଉଣୀ ବନ୍ଧୁ ଏହି ଡାକ୍ତରଖାନାର ଇଣ୍ଡୋଲ୍ କେୟାର ଯୁନିଟରେ ଜଣେ ନର୍ସ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମୋ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ସପ୍ତାହେ ପରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସର୍ଜନ ମୋତେ ଯତ୍ନ ନେଉଥିବା ନର୍ସଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ମୋତେ ରାତିରେ ଆରାମଦାୟକ ହେବାକୁ ମୋତେ ଆରାମ ଦେବା ପାଇଁ...

ସେମାନେ ମୋତେ କୋମଳ ବାୟୁ ଶଯ୍ୟା ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ଡାକ୍ତର ମୋତେ ସିଧାସଳଖ ସ୍ପର୍ଶ ଉପରେ ମୋର୍ଟାଲିଟି ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ “ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଶୋଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ” । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, “ମୁଁ ଶୋଇବି ନାହିଁ, ମୋର ବହୁତ କାମ କରିବାକୁ ଅଛି” । ସେ ମୋତେ ଅତ୍ୟୁତ ଭାବରେ ଚାହିଁ ପଚାରିଲେ “ତୁମେ କଣ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ?” ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି “ମୋର ପୁନଃ build ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଶରୀର ଅଛି !!”

ମୁଁ ନିରନ୍ତର ମୋ ଶରୀରରେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଅଂଶକୁ ଚ୍ୟାନ୍ସେଲ କରୁଥିଲି । ମୁଁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜକୁ ପୁନଃ ing ନିର୍ମାଣ କରିବା ଏବଂ “ସାଧାରଣ ହେବା” ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ କଳ୍ପନା କଲି । ମୁଁ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ, ସାରା ରାତି ଏହା କରିଥିଲି । ମୁଁ କଦାପି ink େଙ୍କ ଶୋଇ ନାହିଁ ... ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ।

ଲିନେଟ, ଆମ୍ବର, ଏପ୍ରିଲ, ହେଲେନ ଏବଂ ମାଇକେଲ ସମସ୍ତେ ଶୁଭ ରାତ୍ରି କହିବା ପାଇଁ ଅଲଗା ଆସିଥିଲେ । ମୁଁ କହିଲି ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଦେଖିବି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ରଖିଲି ଏବଂ ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ରହିଲେ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଏକ ମୋଟେଲରେ ବୁକ୍ କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ଶୁଭ ରାତ୍ରି କହିଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ଏବଂ ମୁଁ ଭଲରେ ରହିବି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ତେଣୁ ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କଲେ ନାହିଁ ଯେହେତୁ ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ ଠିକ ଅଛି ।

ମୁଁ ବିଛଣା ଶେଷରେ ନର୍ସଙ୍କ ସହ ଚାଟ୍ କଲି, କଥାବାର୍ତ୍ତା ମନେ ରଖିପାରୁ ନାହିଁ । (ସେ ମନେ ରଖିପାରେ) । ଏକ ସମୟରେ ମୁଁ କହିଲି ଯେ ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ପରିସ୍ରା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ମୋତେ ବୋତଲ ଦେଲା ଏବଂ ମୁଁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଶୋଇବା ସମୟରେ ଏଥିରେ ପରିସ୍ରା କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯଦି ମୁଁ ଏହାକୁ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବି ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ଏକ କ୍ୟାଥେଟର ଭର୍ତ୍ତି କରିବେ । ମୁଁ କହିଲି କି W ଶସି ଉପାୟ ତାହା ଘଟିବ ନାହିଁ!

ମୁଁ ଏକ ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବୋତଲରେ ପିଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି କିନ୍ତୁ ପାରିଲି ନାହିଁ । 15 ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ପୂର୍ବରୁ ରବିବାର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ସମୟରୁ ମୁଁ ପରିସ୍ରା କରିନଥିଲି ।

ମୁଁ ତାପରେ ଠିଆ ହେବାର ଚିନ୍ତାଧାରା ପାଇଲି । ମୁଁ ନର୍ସକୁ ପଚାରିଲି “ତୁମେ ମୋତେ ଖଟରୁ ବାହାର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ କି?” ଏବଂ ସେ ପଚାରିଲେ “କଣ ପାଇଁ?” ମୁଁ କହିଲି “ମୁଁ ଠିଆ ହେବାକୁ ଯାଉଛି” ଏବଂ ସେ କହିଲା “ମୁଁ ତୁମକୁ ଠିଆ ହେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ!”

ମୁଁ କହିଲି “ମୁଁ ଠିଆ ହୋଇଛି, ତୁମେ ମୋତେ ବିଛଣାରୁ ବାହାରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ କିମ୍ବା ମୁଁ ନିଜେ ଏହା କରିବି!”

ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ମୋତେ ଠିଆ ହେବାକୁ ପ୍ରାୟ 5 ମିନିଟ୍ ସମୟ ଲାଗିଲା ।

ସେଠାରେ ମୁଁ ସେମି ଅନ୍ଧାରରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ମୋ ବାମ ହାତରେ ତ୍ରୁପ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ଧରି ନର୍ସ ମୋ ପାଇଁ ଧରିଥିବା ବୋତଲରେ ପରିସ୍ରା କରୁଥିଲି ।

ମୁଁ ଏହାକୁ ପୁରଣ କଲି ଏବଂ ଏହା ଚଟାଣ ଉପରେ ପ୍ରବାହିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେ କହିଲା “ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ମୁଁ ଆଉ ଏକ ବୋତଲ ପାଇବି” ମୁଁ କହିଲି “କ way ଶସି ଉପାୟ ମୁଁ ଅଟକାଉ ନାହିଁ, ମୁଁ ଆଉ କେବେ ଏହା କରିବି ବୋଲି ମୋର ଧାରଣା ନାହିଁ” । ମୁଁ ପ୍ରବାହ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲି । ବୋତଲ ଚଟାଣରେ ଭରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ନର୍ସ ହସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ କହିଲେ “ମୁଁ କେବେବି ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେ ଏଥିରୁ ଗୋଟିଏ ପୁରଣ କରେ! ମୁଁ ଅନୁମାନ କରୁଛି ମୋତେ କେବଳ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ! ”

ମୁଁ ନିଜକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଲି ଯେହେତୁ ଏହି ସମୟରେ ହସିବା ଏକ ବିକଳ ନୁହେଁ । ମୋ ଭିତରେ ଥିବା ସେହି ହସ ମୋ ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ଶଯ୍ୟାକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଉ 5 ମିନିଟ୍ ସମୟ ଲାଗିଲା । ନର୍ସ ଏବଂ ମୁଁ ଅଧିକ ଚାଟିଂ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି ଏବଂ ମୋର ମନେ ଅଛି ଯେ ମୁଁ କ’ଣ କରୁଛି ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ କାହିଁକି ଶୋଇ ନଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ କରୁଥିବା କାମ ମୁଁ ବୁ explained ାଇଲି ।

ମୁଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମୋ ଶରୀରର ଚାରିଆଡ଼େ ଶକ୍ତି ଚାନ୍ଦେଲ କରୁଥିଲି, ମୋ ଶରୀରକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକରେ ବିକିରଣ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଲି ଏବଂ ଆଲୋକ ଅଭାବ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନଥିଲା ।

ଏହିପରି ମୁଁ ଏହା କଲି

ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲି ଏବଂ କଳ୍ପନା କଲି ଯେ ମୋର ବାହୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ବିସ୍ତାର ହୋଇଛି ଯେପରି ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଛି । ଏହା କରିବା ଶକ୍ତିରେ ଅଙ୍ଗନ କରୁଥିଲା, ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ଏହା କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ମୋ ବାହୁକୁ ପ୍ରବାହିତ କରୁଥିଲା ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱିପ୍ ମୁଁ ଏହି ଶକ୍ତିର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଚୁର କଳ୍ପନା କରୁଥିଲି ତେଣୁ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ମୋ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ଅଛି । ମୁଁ କଳ୍ପନା କଲି ଏହା ମୋ ମୁଣ୍ଡର ଉପରି ଭାଗକୁ ପାଇନାଲ୍ ଗ୍ରନ୍ଥିରେ (ମୁକୁଟରେ) ଏବଂ ଏହାକୁ ମୋ ଦେହର ଚାରିପାଖକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇଲା ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଅନୁଭବ କଲି । ମୁଁ ଏହାକୁ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ stock ର ଷ୍ଟକ୍ ଗଦା ବ୍ୟବହାର କରି ଦେଖୁଲି, ଯାହା ମୋ ଦେହର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ, ମୁଁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଚମକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ । କିଛି ବର୍ଷ ଧରି ଲୋକମାନେ ମୋତେ କହୁଥିଲେ “ତୁମେ ଏତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହିଁକି ନେଉଛ?” ଏବଂ ମୁଁ ହସି ହସି କହିଲି “କାରଣ ମୁଁ କରିପାରିବି” । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ପଚରାଗଲା ମୁଁ କେବଳ ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଚାଲିଥିଲି । ଦୁର୍ଘଟଣା ପରେ ହିଁ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ଦୁର୍ଘଟଣା ରୋକିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନେବା କେତେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ପୁଷ୍ଟିକର ଅଭାବ ଏବଂ ତେଣୁ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ କଞ୍ଚାମାଲ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ତେବେ ଶରୀର ଅନ୍ୟ କ from ଶସି ସ୍ଥାନରୁ ଛଡ଼ାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯାହା ଏହାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏହା ମୋର ବଞ୍ଚିବାର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ।

ବେଳେବେଳେ ରାତିରେ ମୁଁ ଏକ ବିରାଟ ଫନେଲ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶକ୍ତିକୁ ମୋ ପାଇଁ ଚ୍ୟାନେଲ କରିବାକୁ ଏବଂ ଫନେଲକୁ ପଠାଇବାକୁ କହିଲି । ଏହି ଉପାୟରେ ମୁଁ ମୋ ଶରୀରକୁ ପୁନି ing ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ମୋର ଭବିଷ୍ୟତରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କଳ୍ପନା କରି ଅଧିକ ସମୟ ବିତାଇ ପାରିବି ଯାହା ମୁଁ ଭାବିଥିଲି ଯାହା ମୁଁ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ।

ମୁଁ ଅଣୀ ଦଶକର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ନେପାଳର ହିମାଳୟ ଦେଇ ଏକ ଟ୍ରେକ୍ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ଏହାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲି ଏବଂ ସବୁବେଳେ ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି । ଅମ୍ଭର ଜନ୍ମ ହେବା ଦିନଠାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ର ସ୍ଥଳ ଭାବେ ଦେଖାଉଥିଲି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାୟ 20 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଆମେ ଏକାଠି କରିବା ସେତେବେଳେ ଏହା କେତେ ଭଲ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଆସୁଛି ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ଷାଠିଏ । ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଜାଣିଥିଲି ଯେ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ମୋର ହୃଦୟରେ ଯୁବକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏକ ସୁସ୍ଥ ଶରୀର ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୋ ଜୀବନର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ମୁଁ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲି କିମ୍ବା ବହୁତ ଖରାପ ପିଠି କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧା ଇତ୍ୟାଦିରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରିଥିଲି । (ମୁଁ ମୋ ଜୀବନର “**ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା** ପୂର୍ବରୁ” କେବେବି କହି ନ ଥିଲି ..)

ସେହି ରାତିରେ ଆନ୍ତରିକ ଚିକିତ୍ସାରେ ମୁଁ ସର୍ବାଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲି ଏବଂ ଦୀର୍ଘତମ ଯାତ୍ରା ମୁଁ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲି ।

ପରଦିନ ସକାଳେ ଥୋରାସିକ୍ ସର୍ଜନ ତାଙ୍କ ରାଉଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କ ସହିତ ବହୁ ଲୋକ (ଡାକ୍ତର) ଥିଲେ , ପ୍ରାୟ 12 । ମୁଁ ଅନୁମାନ କଲି ଯେ ସେମାନେ ଜୀବିତ ଥିଲେ ।

ସେ ମୋ ବିଛଣାର ଶେଷରେ ଠିଆ ହୋଇ ମୋ ଚାଟକୁ ଚାହିଁଲା । ସେ ମୋ ଆଡକୁ ଚାହିଁ କହିଲା “ତୁମର କିଛି ଗୁରୁତର ଆଘାତ ଅଛି” ।

ମୁଁ ତାଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାହିଁ କହିଲି “ଠିକ୍ ଅଛି କି...।” ମୁଁ ତାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିର ପ୍ରାଥମିକତା ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲି । ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ବାହାର ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ସାଙ୍ଗେ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ଲିହା । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଅପରେସନ୍ କରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟ କିଛି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ କି ନାହିଁ ଆକଳନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବି । ”

ମୁଁ ତା ଆଡକୁ ଚାହିଁ ତା’ପରେ କହିଲି “ତୁମେ ଥୋରାସିକ୍ ସର୍ଜନ ଠିକ୍?”

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ “ହଁ”

ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ଆଡକୁ ଅଙ୍କୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ମୁଁ ତା’ପରେ ସିଧା କହିଲି “ଭଲ, ତୁମର କାମ ମୋତେ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କରିବା ଉଚିତ୍” । ମୁଁ ମୋତେ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବଢ଼େଇ କୁ ମୋର ଆତ୍ମ ବାକ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ଫେରାଇ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାପରେ ।

ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ପାଦ ପଛକୁ ଗଲେ ।

ସେ ମୋତେ ଦୁଇ ମିନିଟ୍ ଚାହିଁଲେ, ତୁପତାପ, ମୁଁ ମୋର ଦୃତମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି ଯେ ସେ ଆବଶ୍ୟକ ସୂଚନା ପାଇଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ତୁପତାପ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ କହିଲା, “ନର୍ସମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମର୍ଥିତ କାଶ କିପରି କରିବେ ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ ଦିଅ ଏବଂ ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମେ ଯେତିକି ରକ୍ତ କାଶ କରିବ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛି ତୁମେ ଗଭୀର ନିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସରେ ବୁଲିବ ଏବଂ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ରକ୍ତ କାଶ କରିବ । ” ମୁଁ କହିଲି “ଠିକ୍” ।

ସେ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ନର୍ସ ଏବଂ ମୁଁ କେବଳ ପରସ୍ପରକୁ ଚାହିଁଲି ।

ମୋର ଏକ ଭଙ୍ଗା ସ୍ପର୍ଶ ଏବଂ ଭଙ୍ଗା ପଟି ଥିଲା...

କାଶ ଏବଂ ଗଭୀର ନିଶ୍ୱାସ ନେବା କଷ୍ଟନା... ..

ମୁଁ ସେଠାରେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ଧରି ଶୋଇବାକୁ ସାହସ ସଂଗ୍ରହ କଲି ।

ତା'ପରେ ମୁଁ ନର୍ସକୁ କହିଲି ଯେ ବିଛଣାରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ମୋର ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର ଏବଂ ସେ କହିଲା ମୁଁ ତୁମକୁ ଉଠିବାକୁ ଦେଉ ନାହିଁ ।

ମୁଁ କହିଲି “ଡକ କହିଲା ମୁଁ ଉଠିବା ଏବଂ ବୁଲିବା ଏବଂ ଗଭୀର ନିଶ୍ୱାସ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ମୁଁ ତାହା କରିବାକୁ ଯାଉଛି” ।

ସେ ଦୃ at ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କହି ନାହାଁନ୍ତି

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, “ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା କରୁଛି ଏବଂ ତୁମେ ମୋତେ ଉଠିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ କିମ୍ବା ମୁଁ ନିଜେ ଉଠିବି ।”

ସେ ମୁହଁରେ ଚିକିଏ ଚିକ୍ୱାର କରି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ । ମୋତେ ଖଟରୁ ଠିଆ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ 5 ମିନିଟ୍ ସମୟ ଲାଗିଲା । ସେଠାରେ ଠିଆ ହେବା ଏକ ସଫଳତା ପରି ଅନୁଭବ କଲା । ମୁଁ ବହୁତ ଧିରେ ଧିରେ ସେଟ୍ କଲି । ପ୍ରତି 5 ସେକେଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ । ମୁଁ ଗଭୀର ନିଶ୍ୱାସ କଲି ଏବଂ ରକ୍ତ କାଣ କରୁଥିଲି ଯେପରି ମୁଁ ଶଯ୍ୟାରେ କିଛି ଥର କରିସାରିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ମୁଁ ରକ୍ତ କାଣ କଲାବେଳେ ମୁଁ ଅଟକି ଗଲି । ତା'ପରେ ପୁଣି ଚାଲିଗଲେ । ମୁଁ ବିଛଣାରୁ ପ୍ରାୟ 15 ପାହାଚ ଦୂରରେ ଥିଲି ଏବଂ ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଛି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମୋର କି energy ଶସି ଶକ୍ତି ରହିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ବୁଲିପଡ଼ିଲି ଏବଂ ଶଯ୍ୟା କେତେ ଦୂର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ମୁଁ ରାତି ପୂର୍ବରୁ ଟ୍ୟାକ୍ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ 15 ଟି ପାହାଚକୁ ଖଟକୁ ଫେରିଲି । ଏହା ଉପରେ ମୋର ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋ ଶରୀରର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଶଯ୍ୟାକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଶୋଇଲି ।

ମୋ ଶରୀର ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଭାବରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲା । ମୁଁ ମୋ ଜୀବନରେ ଅନେକ ମାରାତ୍ମକ ଚଳାଇଛି ଏବଂ ସେହି ପନ୍ଦରଟି ଷ୍ଟେପ୍ ମୋତେ ଯେକି any ଶସି ମାରାତ୍ମକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ଳାନ୍ତ କରିଦେଇଛି ।

ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ମୋ ଶରୀରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଂସପେଶୀ ଏହାର ଶକ୍ତି ହରାଇଲା ଏବଂ ଏହା ଯେପରି ମୁଁ ଏକ ଶିଶୁ ପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାଂସପେଶୀର ଶକ୍ତି ପୁନଃ build ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ।

ମୁଁ ମୋ ଶରୀରରେ ଶକ୍ତି ଚ୍ୟାନ୍ସେଲ କରିବା ଏବଂ ମୋ ଶରୀରକୁ ପୁନଃ build ନିର୍ମାଣ କରିବାର କଳ୍ପନା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଲି ।

ନର୍ସ ତଥାପି ମୋ ବିଛଣାର ଶେଷରେ ବସିଥିଲେ ଯେପରି ଅନ୍ୟଟି ରାତିସାରା କରିଥିଲେ ।

ଏକ ଘଣ୍ଟା ପରେ ମୁଁ କହିଲି ମୁଁ ପୁଣିଥରେ ଏହା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ସେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ଏବଂ ମୁଁ ଚାଲିଗଲି । ମୁଁ ଇଣ୍ଟେନ୍ସିଭ୍ କେୟାର ୟୁନିଟ୍ ଚାରିପାଖରେ ପୁରା ଲାପ୍ କରିବା ଶେଷ କରିଦେଲି ।

ପୁଣି ଥରେ ମୁଁ ମୋ ବିଛଣାକୁ ପୁରା ଖର୍ଚ୍ଚ କଲି ।

ମୁଁ ସେଠାରେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ନର୍ସ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ବୋଲି ଅନୁଭବ କର?”

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, “ମୁଁ ଅନୁମାନ କରେ ନାହିଁ, ବୋଧହୁଏ ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛ”

ସେ କହିଲେ, “ଆମେ କିଛି କାର୍ ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟସ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଗତି ବୋଲି ଏକ ବସ୍ତୁ ଅଛି, ଏହା ଅର୍ଥ ଯେ କାର ମରେ ଯେ ଗତି ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ । ଏକ ସ୍ଥିର ବସ୍ତୁରେ ଧକ୍କା ହେବା ପାଇଁ (ପୋଲ ପରି) ମୃତ୍ୟୁ ବେଗ ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି ୱାଟି କିଲୋମିଟର । ଏହି ସପ୍ତାହର ଆମେ ଏଠାରେ ରେ ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ଲୋକ ଠିକ ସମାନ ଦୁର୍ଘଟଣା ଆପଣଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ଗୋଟିଏ ଖମ୍ବ ଭିତରକୁ ମୁହଁାମୁହଁ ସଂଘର୍ଷ ଉପରେ ଏକ ମୁଣ୍ଡ ଥିଲା କିଏ ଥିଲା କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଘଣ୍ଟାକୁ ୱାଟି କିଲୋମିଟର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଦୁହେଁ ମରିଗଲେ, ତଥାପି ଆପଣ ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି 85 କିଲୋମିଟର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ରହୁଥିଲେ । ଆପଣ ସୁନ୍ଦର Lucky ଅଟେ । ”

ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଏହା ଭାଗ୍ୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଛି ଯେ ମୁଁ ଏହା କିପରି କରିଛି ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯାଇ ଶଯ୍ୟା ଏବଂ ମୋର ଦୃତମାନଙ୍କ ପଚାରିଲେ, “କିପରି ମୁଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଆସି ସେମାନେ ନାହିଁ?”

ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତର ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ “ତୁମେ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଲ”

ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, “ଅନ୍ୟମାନେ କ'ଣ କଲେ?”

ସେମାନେ କହିଲେ, "ସେମାନେ s EE ମେରୁ ନାହିଁ ଇଚ୍ଛାକେର ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ କହିବା '!! ମୁଁ ମରିବାକୁ ଯାଉଛି!
' ଏବଂ ସେମାନେ ମରନ୍ତି । ”

ମୁଁ ସେଠାରେ କିଛି ସମୟ ଚିନ୍ତା କରି ଶୋଇଲି ।

ମୁଁ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ନିଜ ଉପରେ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲି ଏବଂ ମୋର ସୀମା
(କିମ୍ବା ମୋର ଅସୀମତା) ଜାଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ କେତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖୁଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ କିପରି ନିଜକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ
ଶିଖିଲି ଏବଂ ମୁଁ କ'ଣ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲି । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ବ growing ୍ୁଥିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କଲି
ଯେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ମୋ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ “ସଠିକ୍” କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି କି ନାହିଁ । ମୁଁ ବହୁତ ଜିନିଷ
ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲି । ଏହା ଭାଗ୍ୟ ନଥିଲା ମୁଁ ଜାଣି ...

ମୁଁ ମୋ ଜୀବନକୁ ପଛକୁ ଚାହିଁଲି ଏବଂ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ମୁଁ ଯେଉଁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲି ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ
ମୋତେ କିଛି ନକରିବାକୁ କହିଥିଲେ ଯାହା *ସେମାନେ* ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି *ମୋ* ପାଇଁ ଠିକ୍
ଅଟେ ।

ଦୁର୍ଘଟଣା 5 ବର୍ଷ ପରେ ମୁଁ ବିଷୟରେ 100 ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ବ୍ୟବସାୟରେ ଏକ ତାଲିମ କରୁଛି ଏବଂ
ସମୟ ମୁଁ ଆକାଶ Diving ଗେଲ ର କାହାଣୀ କହୁଛି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତେବେ ମୁଁ ହଠାତ୍ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ମଝିରେ
ଜାଣି ପାରିଲେ ମୁଁ ନାହିଁ ଯାଇଅଛି ଆକାଶ Diving ମୁଁ ଥିଲା ଯଦି ଯେ ଏହି ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଇପାରେ
। ମୁଁ ରୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଭାବରେ ଘୁ moved ିଗଲି ଏବଂ ମୋର ଶକ୍ତି ଏବଂ କୃତଜ୍ଞ
feeling ତା ଅନୁଭବ କଲି ଯାହା ମୋ ହୃଦୟରେ ଯାହା ଜାଣେ ତାହା ମୋ ପାଇଁ ଠିକ୍ ହେବ । େମାେତ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀଦାର ଗପ ଦିଅ ...

ଫେରନ୍ତୁ ୧୯୭୦ର eighties (ମୋ ମଧ୍ୟଭାଗରେ twenties) ମୁଁ ଦେଶ Victoria ରେ ଏକ ବୃହତ୍ ସହର ଏବଂ ମୁଁ
ସେହି ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଶୋଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଦେଖୁଥିବା ଥିଲା ଏବଂ Tandem ଆକାଶ Diving ଉପରେ ଏକ ବିଭାଗ
ଆପଣ ଯେଉଁଠି ଜଣେ ନିଜକୁ strap କିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଥିଲା ଏକ ରାତି ରେ ବାସ ଥିଲା ରେ ହଜାର ର ଏକ
ଦମ୍ପତ୍ତି ଆଗକୁ ଯାଇଥାଏ ସେମାନେ ସେମାନେ କାମ ଏବଂ ତାପରେ ଆପଣ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଭଲ plane ର ଲମ୍ପି
ଦିଅନ୍ତୁ ବାହାର ପୃଥିବୀ ମୁକ୍ତ ପତନ କୁ ଓଲମ୍ବ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବା ତେଣୁ । ମୁଁ ପାଇଁ ବର୍ଷ ଆକାଶ Diving
ଇଚ୍ଛାନ୍ତୁଯାୟୀ କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ଏକୃତ୍ୱିଆ ମେଣ୍ଟୁ ମୁଁ ସମ୍ଭବତଃ ମରିବ ଜାଣିଥିଲେ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ଦଉଡ଼ି କାମ କରୁଛି
ଏବଂ ଜଳପ୍ରପାତ ଖୋଲିବା ନାହିଁ ନାହିଁ ବିଷୟରେ ଏକ ଖରାପ ଅନୁଭବ ଥିଲା । ତେଣୁ Tandem ଆକାଶ Diving
ସହିତ ମୁଁ ଯେ ଭାବରେ ଅଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରେ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ନାହିଁ ।

ପରଦିନ ସକାଳେ ମୁଁ ଚିତ୍ତି ଷ୍ଟେସନକୁ ଡାକିଲି ଏବଂ ଜାଣିଲି ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଟାଣ୍ଡେମ୍ ଡେଇଁଲେ
। ଏହା ସିଡନୀ ବାହାରେ ଥିଲା । ଠିକ୍ ଅଛି ଯେହେତୁ ମୋ ବାପା ସିଡନୀରେ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ
ରହି ଏକ କାର orrow ଶ କରିପାରେ । ମୁଁ ବିମାନ ବୁକ୍ କରିଥିଲି, ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲି ଏବଂ କହିଲି ମୁଁ ଆସୁଛି, (ମୁଁ କାହିଁକି
ଆସୁଛି ତାହା ନ କହିବା ପାଇଁ ମୁଁ ସ୍ମାର୍ତ୍ତ ଥିଲି) ।

ମୁଁ ସୋ ଦେଖିବାର ଚାରି ଦିନ ପରେ ସିଡନୀରେ ପହଞ୍ଚିଲି ଏବଂ ଏକ କାର ed ଶ କରି ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ସେମାନେ
ଚଳାଉଥିବା ଏୟାରସ୍ଟ୍ରିପକୁ ନେଇଗଲି ।

ମୁଁ ଯୋଗ ହୁଏତ ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ସମ୍ପର୍କ ରେ ବିପଦ ଅନେକ ଅନୁଭବ ଥିଲା ଯେ । ମୁଁ ଏହି ଝିଅଟି ପ୍ରେମ କିନ୍ତୁ ଏହା
ବାହାର କାମ ଥିଲା ନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ Forever ମଧ୍ୟରେ ର Richard Bach ର ନାମିତ ବ୍ରିଜ୍ ଏକ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବାର
ଥିଲା । ପ୍ରାଣ mates ର ଧାରଣା ବିଷୟରେ ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ destined କରୁଛନ୍ତି କି
ଏହି ପୁସ୍ତକ ଥିଲା । ମୁଁ ଘଟଣା ସମୟ ମୁଁ େର ପହଞ୍ଚିଲେ ରେ ପଢ଼ିବା ହେବା ପୁସ୍ତକ ଅଂଶ ଏୟାର Richard
ନିଜର ପ୍ରାଣ Mate ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଏକ ରେ ଗେଲ ଯେତେବେଳେ ଥିଲା ଛୋଟ ଏକକ ଇଞ୍ଜିନ
plane । ଏହା ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ଜଳପ୍ରପାତ କାମ କରୁ ନାହିଁ । ପରିସ୍ଥିତି ପରି remarkably କ'ଣ ମୁଁ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ନିଜ
ସେଟିଂ ଥିଲା । ଯେପରି ମୁଁ ମୋର ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ମରିବ ଦେଇ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ମୋତେ ନାହିଁ କହିବାକୁ ଆମ୍ବା
ଚେଷ୍ଟା ଥିଲା ଯଦି ଆମ୍େଭ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ମୋର ହୃଦୟ େର ଆମ୍େଭ ତାହା ଦେଇ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଜରୁରୀ

ଥିଲା ଜାଣିଥିଲେ। ମୁଁ ମୁଁ ମୁଦ୍ରା ଭୟ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଜାଣିଥିଲେ। ଏହା ପ୍ରମୁଖ ଥିଲା ମୁଁ ଜାଣି। କିପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ବୁଝିବା ଫୋ ପାଇଁ ଏହା 20 ଅଧିକ ବର୍ଷ ଧରି। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ରେ ସେହି ବୁଦ୍ଧ ଦିନ ଯେ Sydney ଭୟ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋତେ ଉପରକୁ powerfully ଧକ୍କା କୁ ଫୋ ଜୀବନର ସେଟ୍ ଏବଂ ଅଜଣା ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବ ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏୟାରଲିନ୍ ପରେ ପହଞ୍ଚିଲି, ବିମାନ ଉଡ଼ାଣରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସବୁଆଡ଼େ ବୁଲୁଥିଲେ। ଏହା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଦିନ ଥିଲା ଖୁବ୍ କମ୍ ମେଘ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ।

ମୁଁ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇ ମୋର ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲି। ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଯେ ଟଙ୍କା ମାନେ ନଥିଲା। ସେମାନେ ତାଲିମ ଦେଇ ମୋତେ ଧରି ଏବଂ ମୋତେ ଉପରକୁ ଅନୁଯାଇ।

ପବନ ଉଠିଗଲା ଏବଂ ମୋତେ ସେତେବେଳେ କୁହାଗଲା ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବନର ବେଗ ଉପରେ ସେମାନେ ଗାଧୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଯଦିଓ ନିୟମିତ ଆକାଶରେ ଗାଧୋଇବା ଘଟୁଛି। ଦିନେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପବନ ମରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କଲି, ମୁଁ ମୋର ପୁସ୍ତକ ପ and ି ଅନ୍ୟ ଆକାଶରେ ଗାଧୋଇବାକୁ ଦେଖିଲି ଏବଂ ଶି the ଚାଳୟକୁ ଏତେଥର ପରିଦର୍ଶନ କଲି ଯେ ମୋ ଭିତରେ କିଛି ରହିଲା ନାହିଁ...

ମୁଁ ଦିନ ପ୍ରାୟ 10 ଟାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କଲି। ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯଦି ମୁଁ ସକାଳ 5 ଟାରେ ଫେରି ଆସେ ତେବେ ସକାଳର ସେହି ସମୟରେ ପବନ ସର୍ବଦା କମ୍ ଥାଏ ଏବଂ ମୁଁ ଡେଇଁପଡ଼େ। ମୁଁ ଠିକ୍ କହିଲି ଏବଂ ଘରକୁ ଚାଲିଗଲି।

ମୁଁ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ରାତ୍ରି ଭୋଜନ କଲି, ରାତିସାରା ମୋ ବହି ପ read ିଲି, ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲି ରିଟାର୍ଡ଼ଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ହୋଇଛି କି? ବହିରେ ମୋ ପାଇଁ କ message ଶି ସି ବାଉଁ ଅଛି କି ନାହିଁ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି। ମୁଁ କିପରି ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଶିଖିଲେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି କାହାଣୀ ଘଟିଲା ତେଣୁ ସ୍ପଷ୍ଟ, ମୁଁ ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ କରିବା, ମୋର ଦୂତମାନଙ୍କ / ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସହକାରୀ ସହିତ।

ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ବିଛଣାରୁ ଉଠି ଚିକେ ଜଳଖିଆ ଖାଇ ଜାଣିଲି ଯେ ଏହି ସମୟରେ ଭିତରକୁ ଯାଉଥିବା କିଛି ସିଧା ମୋ ଦେଇ ଯାଉଛି...

ମୁଁ 5 AM ରେ airstrip ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ବିମାନ ତଥାପି ଥିଲା। Guys ମୁଁ ଉପରକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ସେହି େକହିନୁେହିଁ କରିଥିଲେ କହିଲେ କେତେପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ଫେରି ଆସି। ସେମାନେ ମୋତେ plane ରେ ଉପରକୁ ନେଇ ଶୀର୍ଷରେ ମୁଁ ଚକ ଶୀର୍ଷରେ ଛୋଟ ଧାତୁ ପ୍ଲେଟ ଉପରକୁ ବାହାର ପାଦ କରିବାକୁ କୁହାଗଲା। ପ୍ଲେଟ ଫୁଟ ଗୋଟିଏ ସାଢ଼େ ସେଟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କେବଳ ବଡ଼ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା। ମୁଁ ଧାତୁ ବାର ଉପରକୁ ଅଟକାଇ ଥିଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଭୟଭୀତ। ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ ଫୋ ମୁଦ୍ରା କୁ jumping ଥିଲା ଭଳି ଅନୁଭବ।

ମୁଁ ବାହାରକୁ ଚାଣି ଯାଇ ନାହିଁ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଏଠାରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମରିବା ଅର୍ଥ ଥିଲା ତେବେ ଏହା ଏପରି ହେବ। ମୋତେ strapped ବ୍ୟକ୍ତି "ଡେଇଁଯିବେ" ବାହାର ହୁଙ୍କାର ଏବଂ ମୁଁ ଯିବାକୁ। ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଁ ଅର୍ଦ୍ଧଚରଳ ଚେତନା ଭିତରକୁ lapsed। ମୋ ଆଖି ଖୋଲା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସବୁ କଲା ଥିଲା। ମୁଁ ମୋର ପରିବେଶ ର consciously ସଚେତନ ନ ଥିଲା, କିମ୍ବା ମୁଁ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ କିମ୍ବା ଘଟୁଛି ଥିଲା କ'ଣ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦୂରତା ରେ ଅଫ୍ ଏକ ସ୍ୱର ପଥ ଶୁଣି ପାରିଲି। ଭଏସ୍ ଆମେ ଏକ ଝଣ୍ଟିପଡ଼ିବା ରେ ଥିଲେ ଭାବରେ ମୋ ଗୋଡ଼ ଉପରକୁ tuck ପାଇଁ ମୋ yelling ଥିଲା। ତାଙ୍କର ମୁଖ ମୋ କାନ କୁ ଠିକ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଏକ ମାଇଲ୍ ଦୂରରେ ଥିଲା ପରି ଏହା ବଜାଲେଲ। ଅଳ୍ପ ପରେ ମୁଁ ମୋର ଗୋଡ଼ ଉପରକୁ ଶକ୍ତ ଭାବେ ବେଳେ, ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି ନାହିଁ କ'ଣ ସବୁ ଘଟୁଛି କିମ୍ବା କାହିଁକି ଥିଲା। ଏହା ସ୍ୱପ୍ନ ପରି ଅନୁଭବ ଏବଂ ମୁଁ ଏକ fetal ସ୍ଥିତି ଉପରକୁ curling ଥିଲା ଯେ ଏବଂ ମୁଁ ଘଟୁଛି ଥିଲା ଯାହା ଜାଣି ଥିଲା କିମ୍ବା ମୁଁ େଯଉଁ ଥିଲେ। ମୁଁ ମୋର ଗୋଡ଼ ଉପରକୁ ଶକ୍ତ ଭାବେ ଭାବରେ, ଆମେ

ସ୍ଥିତ ବାହାରକୁ flattened ଏବଂ ୱେ ଫୋଟେ କହିଲେ, "ଅଧିକ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ମୁଁ ତିରା ଫିଡା ସଙ୍କୁଚିତ ଯାଉଥିଲେ" ।

ଆମେ ମୁକ୍ତ ପୃଥ୍ଵୀ କୁ ପଡ଼ିଗଲେ ଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ପଦକ୍ଷେପରେ ଜାଣିଥିଲେ ଥିଲେ **ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ** ମୁଁ ଏହା ବିଷୟରେ କରିବା ନାହିଁ କିଛି । ମୁଁ ଏହି ବିନ୍ଦୁ ସମୟରେ ମରିବା ଯାଉଥିଲା ଯଦି ମୁଁ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ଉପଭୋଗ ଯାତ୍ରା ସ୍ଥିର । **ମୁଁ ମୋର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଗ୍ରହଣ ।**

ମୁଁ ରହିଥିବା ଚାହିଁ ତଥାପି ଏହା ଅନୁଭବ ବିଚଳିତ ଓ ଦୃତ ପାଇବା ର ଅନୁଭବ ବୋଲି ଥିଲା କିପରି ଭାଗ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ନାହିଁ ।

ପରିଶେଷରେ ସେ ରିପ୍ କର୍ତ୍ତ ଟାଣିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଏକ “ହୁପି” ଛାଡ଼ିଦେଲି !!! । ସେ ମୋତେ କହିଥିଲେ “ସମସ୍ତେ ତାହା କରନ୍ତି” । ଆମେ ଓହ୍ଲାଇ ଛୋଟ ବୃତ୍ତ ଭିତରେ ଅବତରଣ କଲୁ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆକାଶ ଡାଇଭର ମୋ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ “ତୁମେ ଏହାକୁ ଭଲ ପାଉଛ କି?”

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି “ଅବଶ୍ୟ”

ତା’ପରେ ସେମାନେ କହିଲେ “ତେବେ ତୁମେ ପୁଣି ଏହା କରିବାକୁ ଯାଉଛ କି?”

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି “ନା”

ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ,

"କାହିଁକି ନୁହେଁ?"

ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି “କାରଣ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ ଅଛି ଏବଂ ତାହା କରିସାରିଛି!”

ସେହି ଅନୁଭୂତି ମୋତେ ସ୍ଥାପିତ କଲା ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ଭୟକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଲି ।

ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମୁନିଚରେ ଡାଇଭିଙ୍ଗିଙ୍ଗକୁ ଫେରନ୍ତୁ ।

ଦିନରେ ମୁଁ ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ଉପରେ ଅବିଶ୍ଵାସନୀୟ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲି ।

ତୃତୀୟ ଥର ମୁଁ ଗମନ ଏବଂ ଜୀବିତ ରହିବା ପାଇଁ ଉଠିଲେ ନିବିଡ଼ ମୁଁ ବୃଦ୍ଧିକର ଯତ୍ନ ପ୍ରାୟ ଅଫ୍ ସେଟ୍ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟ ମୁଁ ମୋର ଗୁଲ ପାଇଁ ଗଲେ ଧାତୁକୁ ପରବର୍ତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଯଦି ୱେ ମୋର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ କୁ ଠିକ୍ ଥିଲା । ସେ ପଦଚାଳନା, ମୁଁ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଏହାକୁ କରୁଥିବା ମୋତେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଚିହ୍ନିହୋଇଛି ଅନୁମାନ ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ଅନୁଷ୍ଠିତ କେବେ ।

ଏହି ତୃତୀୟ ଥର ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ପ୍ରାୟ ଆପଣ କ'ଣ ଆପଣ ଦେଖିବାକୁ ନାହିଁ?"

ମୁଁ ଉତ୍ତର "ମୁଁ ଛିଟ ଲୋକ ଏକ ସମଗ୍ର ଗୁଳାବାଣ୍ଟ"

16 ଘଣ୍ଟା କିମ୍ବା ତା’ହେଲେ ମୁଁ ଆନ୍ତରିକ ଚିକିତ୍ସାରେ ଥିଲି, ମୁଁ କେବଳ ଅନ୍ୟ କ patients ଶସି ରୋଗୀକୁ ଦେଖିଲି, ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲି ଏହା ମୋର ଚେତନା କିମ୍ବା ସଚେତନତା ମଧ୍ୟରେ ନଥିଲା ।

ତା’ପରେ ସେ କହିଲା “ତୁମେ କାହିଁକି ଭାବୁଛ?”

ମୁଁ ତାଙ୍କ ହାତକୁ ଧରି, ପାପୁଲି କରି କହିଲି “ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ, ମୁଁ ଭଲ ହେବାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛି!”

ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲା “ମୁଁ ପ୍ରତି 15 ମିନିଟରେ ତୁମର ସର୍ଜନକୁ ଫୋନ୍ କରି କହିଛି ଯେ ତୁମେ ମୋର ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମୁନିଚରେ ନାହିଁ” । ମୁଁ ହସି ହସି ତା ସହ ସହମତ ହେଲି ।

ଏଥର ମୋର ଚାଲିବା ସମୟରେ ମୁଁ ବଡ଼ କୋଠରୀର ଦୁଇଟି ପୁରା ଲାପ୍ କଲି । ଦ୍ଵିତୀୟ ୱେକାଲ ସମୟରେ ସେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, "଼େବାଲି ଆପଣ ଏକ ସାୱାର ଅଛି ଚାହାଁନ୍ତି?"

ମୁଁ ତା ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ କହିଲି ଯେ ମୁଁ କରିବି ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଏହା ମୋତେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସଚେତନ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଶୋଇବାକୁ ଗଲି, ସେ କହିଲା ସେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାବେଳେ ଟିକିଏ ହେବ ଏବଂ ସେ ଶୀଘ୍ର ଆସି ମୋତେ ଆଣିବ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ନିଜେ ଛାଡ଼ି ଯାଉଥିଲେ । ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ଯେ ସେ ମୋତେ ଭଲ ହେବାକୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି (ଯଦିଓ ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଏହା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ନଥିଲି) । ଅଧା ଏକ ଘଣ୍ଟା ପରେ ସେ ଫେରି ଆସି ମୋତେ କଲେ । ମୁଁ ଉପରକୁ ଡାହାଣ ପଟକୁ ସହାୟତା ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସାମ୍ବାଦ କୁ ଅଫ୍ ହେଡ଼ ।

ସେ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତ ଚେର ଉଠି ମୋ undressed ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲଗ୍ନ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ସେହି ଧଳା chairs ଗୋଟିଏ ଓହ୍ଲାଇ ମୋତେ ବସି handheld ସାମ୍ବାଦ ରଖି ଏବଂ କହିଲେ ସେ ଇଚ୍ଛା ଶୀଘ୍ର ପୁନଃ ଆସିବ । ମୁଁ କିଛି ଘୁଞ୍ଚାଇବା ନାହିଁ, ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରେ ସମସ୍ତ ସମାନ ଛିତି ଚେର ବସି ସେ ମୋତେ ରଖିଥିଲେ ଥିଲା ନାହିଁ । ମୁଁ ଆଦୌ ଜଳ ପ୍ରାୟ ଘୁଞ୍ଚାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ।

ଏହା ଭାବିଲେ ସେ ଏକ ସମୟ ପାଇଁ ଯାଇ ଥିଲା ସେ ଏବଂ ଫେରି ଆସିଲେ କବାଟ ପ୍ରାୟ ତାକୁ ମୁଣ୍ଡ poked । ମୁଁ ଠିକ୍ ମୁଁ ହିଁ କହିଲେ ଯାହା କୁ କରୁଛୁ ଥିଲା ଯଦି ସେ ପଚାରିଲେ । ତା'ପରେ ସେ କହିଲା “ମୋର କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି ଯଦି ସେମାନେ ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତି ତେବେ ଠିକ୍ ଅଛି କି?” ମୋ ମୁହଁରେ ବହୁତ ବଡ଼ ହସ ସହିତ ମୁଁ ପଚାରିଲି “ଏବଂ ସେମାନେ କ'ଣ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି?” ସେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ହସ ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ “ସେମାନେ ତୁମକୁ ଗାଧୁଆରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି!” ମୁଁ ପଛକୁ କହିଲେ ଉପହାସ “ମୁଁ ଏପରି ଚିତ୍କା ... ନିକଟକୁ ଆଣ!”

ଅନ୍ୟ nurses ସମସ୍ତ ସାମ୍ବାଦ ରୁମ୍ ଭିତରକୁ crammed ସାମ୍ବାଦ ଉଠିଲେ ଉଲଗ୍ନ ଧାରଣ ମୁଁ ସେଠାରେ ବସିଥିଲେ । ମୋ ଧାତୁକୁ କହିଲେ, “କେତେ ଲମ୍ବା ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ବୃଦ୍ଧିକର ଯତ୍ନ ଯୁକ୍ତ ଏଠାରେ ହୋଇଛି ?” ମୁଁ କହିଲି “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ବୋଧହୁଏ 70 ବର୍ଷ ମୁଁ ଅନୁମାନ କରୁଛି ।” ସେ କହିଲା “ହଁ, ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରଥମ ଯିଏ ଏଥିରେ ଗାଧୋଇବା । ଆମେ ଜାଣିପାରିଲୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ସେମାନେ ଏକ ଇଣ୍ଟେନ୍ସିଭ୍ କେୟାର ଯୁନିଟ୍ରେ ଗାଧୋଇଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ସ୍ନାନ ଦିଆଯାଏ! ”

ଆମେ ସମସ୍ତେ ହସିଲୁ । ସେମାନେ ତୁ explain ାଇବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ କିପରି shower ାଡ଼ୁ ସର୍ବଦା ଷ୍ଟୋରେଜ୍ ରୁମ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାକୁ ସଫା କରି ସଫା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ଲିନେଟ୍ ଏବଂ ଆମ୍ଭର ଦିନରେ ମୋତେ ବାରମ୍ବାର ଦେଖା କରୁଥିଲେ ।

ରାତି ପ୍ରାୟ 4 ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଆସି ମୋତେ ଇଣ୍ଟେନ୍ସିଭ୍ କେୟାରରୁ ବାହାର କରି ଏକ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ନେଇଗଲା ।

ମୋତେ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ଚକ୍କର ଦିଆଯିବା ପରେ, ଲିନେଟ୍ ଏବଂ ଅମ୍ଭର ମୋତେ ହସପିଟାଲ୍ କାଫେରିଆରେ ଚକ୍କର ଦେଲେ ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରାତ୍ରୀ ଭୋଜନ କରି ସାଧାରଣ ଜିନିଷ ବିଷୟରେ ଚାଟ୍ କଲୁ ।

ସେହି ସୋମବାର ରାତିରେ ମୁଁ ଶୋଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲେ ଯିଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରେ ଏବଂ ମୋପ୍ ଏବଂ ବାଲ୍ଟି ବାଜିଥିଲେ ଏବଂ ରାତିସାରା ଜୋରରେ ବୁଲୁଥିଲେ ।

ମୁଁ ମୋ ଛାତିରେ ଏକ ସ୍ୱ special ତନ୍ତ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ କ୍ରିମ୍ ଘଷୁଥିଲି ଏବଂ ସ୍ୱ nut ତନ୍ତ ପୁଷ୍ଟିକର ସପ୍ଲିମେଣ୍ଟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲି ଯାହା ମୁଁ ସାଧାରଣତଃ daily ପ୍ରତିଦିନ ଗ୍ରହଣ କରେ । ଲିନେଟ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ପାଇଁ ଆଣିଥିଲେ ।

ମଙ୍ଗଳବାର ସକାଳ ଉପରେ orderly ଆସି ପୁନର୍ବାର ଏକ୍ସ-କୁ ମୋତେ ତଳକୁ ନେଇ ସେମାନେ ଅଧିକ ଛାତି ଏକ୍ସ-ନେଲେ ଏବଂ ତାପରେ ଅପ୍ wheeled ମୋତେ ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଶୟ୍ୟା କୁ ।

ଘଣ୍ଟାକୁ ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ଅଧିକ ଥର ମୁଁ ଉପରକୁ ଗମନ ପାଇଁ ଏବଂ corridors ତଳକୁ ତଥାପି ନିବିଡ଼ ଶ୍ଵାସ ଏବଂ ତଥାପି ରକ୍ତର ଛୋଟ ପରିମାଣର ଉପରକୁ କାଶି ଗଲି । ମୁଁ ସ୍ଵାଧୀନ ଓ ସାଧାରଣ ପଦଚାଳନା Pace ଅପେକ୍ଷା ମାତ୍ରାରେ ଧିମା ଏକ Pace ରେ ଗତି ଥିଲି ।

ମୁଁ ଫୋନ୍ କଲ ଏବଂ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଏକ ଦମ୍ପିତ ଥିଲି । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଜଣେ କିଏ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ବନ୍ଧୁ ଥିଲି ବୁଦ୍ଧିକର ଯତ୍ନ ଧାତ୍ରୀକୁ ଥିଲି ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଥିଲି, ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆସିଲେ ଯିଏ ଗୁରୁତର କାର ଦୁର୍ଘଟଣାରେ କେଉଁ କାରଣରୁ ଆଘାତ ପାଇଥାଏ ସେ ସମ୍ଭବତଃ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲି । ତେଣୁ କାର ନିର୍ମାତାମାନେ ଏହି ଆଘାତକୁ କମ୍ କରିବା ପାଇଁ କାରର ଡିଜାଇନକୁ ସଜାଡ଼ି ପାରିବେ ।

ସେ ବହୁତ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ ।
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା “ମୋର ଦର୍ଶନରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା କିଛି ଅଛି କି?”
ମୋର ଉତ୍ତର ଥିଲା “ହଁ”
ସେ ପଚାରିଲା “ଆଉ ସେ କ’ଣ?”
ମୁଁ ଉତ୍ତର "ମୋ ବିଶ୍ରାମ!"

ସେ ଏହା ଲେଖୁଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ଥିଲି କରିଥିଲି ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲି । ତା’ପରେ ସେ ହସିଲେ ।

ମୁଁ ପରେ କହିଲେ, "airbag ଧୂଳି ଯେଉଁଠାରେ ନିରାପତ୍ତାକୁ କାର ପରିଚାଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା ରୁ ମୋତେ ବନ୍ଧ"

ଧାତ୍ରୀକୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସନ୍ଧ୍ୟାସିନୀ ଥିଲି । ସେ ମୋ ସହିତ ତାହା କିପରି ଅବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ମୁଁ ଜୀବିତ ଥିଲି ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା । ସେ ମୋତେ interviewing ଥିଲା ବେଳେ ଏକ ଯତ୍ନ ମୋର କାର ଆରାମର ସ୍ଵର୍ଷ ଥିଲା । ଏକ ସପ୍ତାହ ପରେ ମୋର ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁ ମୀଶାଯେଲ ଓ ମୁଁ ଲୋକ ପଚାରିଲେ ତାହା ସଞ୍ଚୟ ଥିଲା କିଏ ତାହା ରୁ କିଛି ଜିନିଷ ସଂଗ୍ରହ କାର ଦେଖିବା ଏବଂ ଗଲେ "ଅନେକ ଲୋକ ଏହାକୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କିପରି?" ମାଲକେଲ୍ କହିଲେ ଯେ କେହି di ଇ , ଏବଂ ଆପଣ ଲୋକ ତାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଘ । ସେ shocked ହେଲା ଏବଂ ଏହା କିପରି ଅବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ଥିଲା ମୁଁ ଜୀବିତ ଥିଲା କହିଲେ (କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ ସମାନ)

ବୁଧବାର ସକାଳେ ଥୋରାସିକ୍ ସର୍ଜନ ମୋତେ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସି ମୋ ପରଦାକୁ ଚାଣିଲେ ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ଏହା କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ...
ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଭାବିଲି, “ବୋଧହୁଏ ଯାହା ମୁଁ ନିଜକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାକୁ ଦେଇଛି ତାହାଠାରୁ ଏହା ଖରାପ ଅଟେ... ”

ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏପରି ଏକ୍ସ-ମୁଁ ମୁଁ Melbourne ରୁ ଶୀର୍ଷ thoracic ଅସ୍ତ୍ର ଚିକିତ୍ସା ଆହୁନ ଯେ ଗତକାଳି ନେଲେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଓ ମୁଁ କରାଯାଇଛି 24 ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ରବିବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ଏବଂ ଗତକାଳି ସକାଳ ଏବଂ ରୁ ଏକ୍ସ-ଉପରେ pawing ସେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ଅର୍ଦ୍ଧହିନ ବାହାର ନେଉଛି ର ମୋର ପ୍ରକୃତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସହିତ ରାଜି । ମୋର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ନିରାକରଣ ସହିତ ସେ ମଧ୍ୟ ସହମତ ଅଟନ୍ତି ଯେ ତୁମର ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ କିଶୋରଙ୍କର ଦୁଇଟି ନୂତନ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ଅଛି ଯିଏ କେବେ ଧୂମପାନ କରିନଥିଲେ ”

ମୁଁ କହିଲି “ମୋର ବୟସ 43”

ସେ କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ...”

ମୁଁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲି... ମୁଁ ସଫଳ ହୋଇଥିଲି...

ମୁଁ ପଚାରିଲି “ବର୍ତ୍ତମାନ କଣ ହୁଏ?”

ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆପଣ ହୋମ୍ ଯାଇପାରିବେ"

ମୁଁ ପଚାରିଲି “କେତେ ଶୀଘ୍ର?”

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ “ଯଥା ଶୀଘ୍ର ମୁଁ ଯଦି ସୁସ୍ଥ କୌଶଳ କରୁଛି ଶୁଣିବା ଏବଂ ଯେ you କରୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ନେଉଛି supplements, ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି କାମ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଆପଣ ଘରେ ଭଲ ଅଫ୍ ହୋଇଥାନ୍ତା । ”

ଯେତେବେଳେ ମୋ ଲିଫ୍ଟ ମୋତେ ଘରକୁ ନେବା ପାଇଁ ଏକ ଘଣ୍ଟା ପରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ମୁଁ ନିଜ ବାସ୍ତୁ ତଳେ ଡାକ୍ତରଖାନା ବାହାରକୁ ଗଲି ।

ଦୁର୍ଘଟଣାର ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଚାରଜାନ ପରି ମୋ ଛାତି ବାଜିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଲି ।
ମୋର ଭଙ୍ଗା ପଟି ଏବଂ ଭଙ୍ଗା ଷ୍ଟର୍ନିଂ ଭଲ ଭାବରେ ଭଲ ହେଉଥିଲା ।

ଯଦି ଆମେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଉପରେ ଏବଂ ଆମେ ଉଠାଇଥିବା ଧାରଣା ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ଉପରେ ବିଶ୍ୱେଦ୍ୟ କରୁ ତେବେ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ନୁହେଁ କି?

ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜକୁ କେତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ?

1987 ମସିହାରୁ ମୁଁ ଜାଣେ ମୋର ନିଜ ଉପରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ମୁଁ ଯାହା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ , ତାହା ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ the ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ www.enjoyinnerpeace.com.au ମାଧ୍ୟମରେ ଅଂଶୀଦାର କରେ ଏହି ଷ୍ଟେସାଇଟ୍ ରେ ଅନେକ ଆଇଟମ୍ ଅଛି ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଘରେ କିମ୍ବା ସମାନ ଯାତ୍ରାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଅଂଶୀଦାର କରି ଆପଣଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରିଥାଏ ।

ଯଦି ଆପଣ ଜୋନ୍ ପରି ତୁମର ଆତ୍ମା ଗାଢ଼ତ୍ୱ ସହିତ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶିଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଆପଣ କିଏ, ଆପଣ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି , ଆପଣ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ କାହିଁକି ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି , ତେବେ h କୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଷ୍ଟେସାଇଟ୍ www|enjoyinnerpeace.com.au

ଥରେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ସାଇଟ୍ରେ ।
ପ୍ରଥମେ ଆମ କାହାଣୀ ଟ୍ୟାବ୍ରେ 20 ମିନିଟର ଭିଡ଼ିଓ ଦେଖନ୍ତୁ ।
ବ୍ରିଟିଶ୍ରେ ଏକ ଇଚ୍ଚକ କିଣ ।

ତୃତୀୟତ you, ଆପଣ ଏକ ହୋମ୍ ଷ୍ଟଡି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କ୍ରୟ କରିପାରିବେ , ଯାହାକୁ ଆପଣ ନିଜେ , ନିଜ ଘରେ କାମ କରିପାରିବେ ।

ଚତୁର୍ଥତ Orient ଓରିଏଣ୍ଟେସନ୍ ପ୍ରୋଫାଇଲ୍ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ନିଜକୁ ବୁକ୍ କର ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ତୁମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସହାୟକମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇଟି ମାର୍ଗ ଯୋଗାଯୋଗକୁ ସ୍ଥାପିତ / ପରିଷ୍କାର କର ।

ଆପଣ କିପରି ଦୂର ଆପଣଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ୱେଗାଡ଼ାଇଲା କରିବାକୁ ଉପରେ ନିର୍ଭର ସେଠାରେ ଅଛି spirituality ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ସେବା ଉପଲବ୍ଧ ଉପରେ 600 ଉପରେ ଦଲ ।

ଖେବସାଇର୍ www.enjoyinnerpeace.com.au ଏକ୍ସପ୍ଲୋର୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ if ଆପଣଙ୍କର କି questions ଶିକ୍ଷି ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି କେବଳ ପଚାରନ୍ତୁ ।

ଜୋନ୍ ବିଗ୍ Spirit କୁ ଭ୍ରମଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଗାଇଡ୍ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ, ନିଜ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଖୋଜିବେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ସାହସ କରିବେ ।

ଯଦି ଆପଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଜୋନ୍ ଆପଣଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସନ୍ତୁ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ www.enjoyinnerpeace.com.au ଖେବସାଇର୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଇଂରାଜୀରେ ଅନର୍ଗଲ ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି ତୁଟିଗୁଡ଼ିଏ ରହିଛି ରେ translati ଉପରେ ଏହା ଅନୁବାଦିତ ସଂସ୍କରଣକୁ ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣରୁ ମୋର ଅଫିସ୍ ଜଣାନ୍ତୁ ଦୟାକରି ଏବଂ ଆପଣ କରିବୁ happily ଆପଣଙ୍କୁ ପାଇଁ ଶବ୍ଦ ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ୍ ସଂସ୍କରଣ ତାପରେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଅନୁବାଦ ପୁନଃଯାଞ୍ଚ ଖୁସି ଅଛି ଯଦି ତୁମେ ଏଡିଟ୍ କରିବାକୁ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଆଗୁଆ ଧନ୍ୟବାଦ ☺